Sēfer ḥ. ʿabaḳbūḳ

Hazard
19/28

סֵפֶר חַבַקְבוּק

[illegible]

בּוֹא עַמִּי וְאַחַי !
הַסֵבּוּ בִּנְאוֹתִי ,
קִרְאוּ פֹּה וּרְנוּ ,
סֵפֶר הַחַבַקְבוּק .

כִּי יֵשׁ פֹּה עֲמָרִים ,
וּדְבָרִים יְקָרִים ,
אַךְ רַק בְּמַעֲרִים ,
מַה נָּאוּ חַבַקְבוּק !

[illegible]

[illegible] ביום פורים [illegible]

[illegible]

בחורים זקנים
לא תהיו נבונים
אבלו [illegible]
ושיר [illegible] חבקבוקים

ושתו עוד ושכרו
שתו יין ושכרו
פלו ואמרו

סוף דברי חבקבוק

ספר חבקוק א

ויפי ביתי כרמאון ירת חבצרה חלף ישרל בעותים
בחזרקי׳ין וואובדי מגיגי ענבים : ויפי דבר
ה׳ על הנרגוש בין הכוס בין הענב מן תי מגלת
ותי ילך לנו לפצול מן ישרל תיר גוסף : לנוג ודם
על ונקלה נחמי בטוחו ישרל כי יעני חבאובי
ויאמר לפצלו כי באו תים על נחמי : ויאמ אין
זר אני מפיה שם תוך ובורהך אגר [illegible]
מבה ה׳ לבאון בנה לא יעני דבר כי
נשר מובי : מן גלת חבקבוק הנביא
יעני כי דבר יבר הוא : ויצא חבקבוק מעבין
חלוף ה׳ בחלאכתו ה׳ : ויבא בקבוק אל כרם
ויאמר אמתיק לך לין ואבכר ויתיק על פי הכרם
ובין בחתיק לנס הנה : הגלות דבר חבקבוק
[illegible]ים כלם מה נשתנו גתנו ומה קחרו
בן עני נחמי הלוך ואמלכה לי עבים ימתנם
[illegible] ונבו גבר : ויאמר מלפם [illegible]

שעף

מבט מוסתים על גבי פסעתים עם ברית לבו אחרין
ומט בארי לבו אחריו : ויעבר כל פעם ויאתרו טוב
בלבב אשר דבר אלוה הנביא לבו ונביאו נורא
חי יע[illegible] לא ולבל כרתי : ולא [illegible] לו חגתו
[illegible] ולך לו על ארץ טוב ויתלקטו לדבקי אנשים
נבורי חיל אשר עשו לקים בזבח : ואנשי [illegible]
יאתר[illegible] ויעבר חפ לא חלף בברית ולא [illegible] ב
[illegible] איש לאנשיו יגרל ויפסק לבב פעם ויפי לתים :
ובני יושבו את בארי לחלף עולם זה בחרב :
ב [illegible] זה דבר ה' לחבקוק הנביא לאמר : על משמ
[illegible] ברעה בזאת כי עשו אבותיכם בהולכי אונס
ואהל מצרים : הנה לא חיל ונגה ואוני עשה [illegible] לבקור
[illegible] ימהבה לבס באורות : סר סבאם בזנה בזנה
עברו נורון חלפו חוק פסרו את בריתי : [illegible] אתרו
[illegible] אונס חיל סוף בחזימם תוכחה יאורי ת
מצרים

חבקבוק ב׳ ג׳

חברים : ואיך קראתם אחד מבוחריכם הרבה
אנשים חטאים ואלת לכם את עבדי הנביאים
הזכם וגלות ולא שמעתם : ועתה אם באמת
ובחנים תשתם את דברי להקן עליכם שאת הואת
דבכם ואתם נשאתם בה : ושמרתם תמיד בשבוע
תחתיו הישועה : ואם לא כן אני כן תלכבם יסבו :
ויאמר חבקוק את כל הדברים האלה באזני בני ישראל
ולא עבד שמוע ויקשו את ערפם הרעו תועבותם :
ותהי המלחמה בין כותי ובין פארי ויהי בין פארי
ג הולכים רבים ובין כותי רבה להתעלה :* ויהי כבר
כל
ה. כותי ביד חבקוק ~~ואמר~~ : לא נירא ולא נחת
כי אתה אתה והרכבתי על במותי ארץ : הרתק ת
תאבלי בתים בתים הירדנים אשר על נהר יקימו ע
עליך : מי אתה אם לא אתה כמוך תמשל כל בניהם
ומורא לך שם מלא אשר כי ה יקנו : ויהי עבדי כותי
עשרה .

עשרין וסגרין לכל הארץ ונפלו ליד כל בנייט : ולא
יקרא עוד כרתי זה שנה אשר יקרא לו פתגמא
לכל דראש : ויהי כשמוע כרתי את הדברים האלה
ויעצו ארבה לב : ויאמר כרתי חי אנכי ואני בין
כי הביאוני עד הונה לך ה המלוכה והתנשא לכל
ד לראש : * ויקרא כרתי לשרתו ויאמר שמעוני אתי
ושרי נכבדים לשוני ואני חיל להוסיף גבר : ה
המחזיק יהיה לאנשים מן העבדים את עם בארי
כי לא המלוכה טובה ואמור ויעשו לבן אביו : ויקבצו
אליו כל המלכים והשרים והנכרים עד בית הגדול ויאמר
להם סובו העבדים והקיצום : והיה האיש אשר יצא
מן המלוכה ונחוש והיה נשגבה יתן נתגבו : ואם
ועשו את הדבר הזה לכהנים אשר תתנו לכסף ולזהב
ושתו אתכם ברית על עמי : וייטב הדבר בעיניהם
ויעשו כן : ועד המלכים אחרי כרתי והמלכים אחרי

בארי : נשא בארי תם על הארץ ואני פיס :

ה * נשות בארי לברתי ויאמר כה יעשה לי אלקים
ורב יוסיף אם אמיר לבין כרתי עוולה יעל ואור בבקר :
ונפתולי כנעם עושק ורעם בדר ואבני אלגביש על
אשר לא יאמר אם לא צרור : ונאמסק אתהם ונאל
תכרתי אין תיקבוש בפבתי לא ירוק בהרך פיכר
בפבתי : גם נביאיך לא תלאו חזון ולא ישמע קול
תואבה וכל רואיך יגוש ויגרוק ונשא בקינה בואן
עליך : כין לאתך אלהך נטע בשעשועים לשאת
ולעשות פרי ואיך נהפכת סורה נכרי נכריה : אם
בוצרים באו לך הלא ישאירו עוללות אם גנבים בלילה
הלא נגבו כם : יפה כשחוק בעם את הבהרי בשלה
ויחרה אפו לגויו ויאמרו כבר עלה עולה לבכו :

ו * ויפי כל עם נכר יפה אותר נגבה רחשי והגמה
לבארי וזה אותר בנהול כלה אם תגלות לברתי

בהלבבתה

חבקבוק ו

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

מפ לף לדרך מצריס לשוון מי שמור מפ לף לדרך
אשור לשוון מי נפר : מפ לכס כי ברחוס לשהון
מי צאמר פלא מימיו בכסף ויגע לשבעו בלא
כסף ובלא מחיר יין וחלב : הוי כל צמא לך למים
לבוש ואין למט ואין כסון בקרפ : וביין כלס יחמ
טנימר בוערפ תאוספ מפ לא עובדים יכוסון וכלס
ענבים סונף : אשרי חשבוני בקר שברי ירקתון ,
ז ווופ לב חשוף ומיר : * ואיף באמרי שמע
פפר פ : פטופ אוסף מיס סוף פרופ פפ עס
גרס עס עלמים עלמס בס : ופמפ כרפא אוע
לשנים. ויעברו בין בקר : שמען חרבן באמרי נ
ונדופא ונדוונ ועברע את מי חרבן ונרפן ועל מי
פריתון קול : כפ אמר פ קצבני על אבטיך קלק
מימיו נר יאנשי פחרים ארץ ותוספ נבל ויוצבי בפ :
ואנכי קצבני תעש ופמפ עגרו לרעפ : לכן מי אני

אם יעלה לשמים שיאך ואם על כוכבים שים קנך
משם אורידך נאם ה' : ועל רעים אלה תפחשיר
על עתי חסר ומחסרך על ארץ לא איש ארץ שומם ו
והשומם לא ימצא דרך כרמים : אותר לכולם מרבי
ומחריב בכף מעתי כל יאורי מצור : מעליור
כמים נישבו מצפי נהרון חשיתור ושל מרמר ועקן
שבר יעוערו : נס תי נהרים לשתה יפיו ונשפת
מים תפים ותי פירק יכרתון ונהר יחרב ויבש :
ומובשן את מקורו ומכרין מבין באורי משען מכיר
ועצור ומצוד : וכן לך הגיאך שופט במני
סלע חורי עמר וכתים : מחרה אעלה על בחוני
עד כנשר אלאה אמרוש על כרתי ועל בצריו
שורר אפול : לכן יושר עליך השיר הזה : הבאר
בנהול פרוזן כעץ יאוריו המותר בלהבה לו יאורי
ואתה משיגני איך היה לשמה כרגע נדמו חלמוניו :

באר

באר התרגום שרים כרוב נלבי עם איבה נתשבה
לנבא חרב בארון נשברים אשר לא יכול המים :
הבונה אתר לא כי פ׳א נ׳ס אחר אין עתה :
הבשברים חרב ה׳ אם בנברים אתך ונוערבים
ויבא וכל הנברון המריבה : שערי הנברון נשנתו
נהו ולא עתה קץ לקראת קץ ירושה : ועבר בים
צרה הובינו כל חצלון יאיר : פלאו וחשך כל נ
נברון בבל אשר אלהיהם שורה נבל נאון עונכם :
קומו עלו כי לא זאת המרגעה בואו בנקרה
הצורים ובחוילג הסועים חתני מגלה ייגל
יעבור קצים : הישחור הבהם אם נקזקנה יהבה
לשור אמכה בקול חונר כלהם כהים בנכנים ולא
ח נודע תקותה עיה : * ואת כרתי ארחם
ונבן מריו בחשחות אלקים ואנשים : זרעו
ישברנבו הנה שברו איך כל אשר לברתי עובר

עלקט פנני כל נבל יחלמ יין ולכרתים נילפ ורבן :
נשבן אמ שבתן עתי ונעבא בבטן ובפוחון קול כ
כלורכים פילל ועבר לו נשימ לפט לעולם :
ט * ויאמר חבקבוק לברתי ולעתה כה אמר ה'
כרבלן הלולפ ונשיני ה על באר ועל עתה : ובשבן
נמון נרים ונמון עריבים משמנו ובין כלבי תורכת
אני לי מרב יכוסו : שמע נברון לכנים אף .
ירוזו הבוחון, אבן חקיר נושן כבקיר בור תיתיב :
בלא יבושו כי יבואו כל נבריםם ובקשו את חלבם
ולא ימצאו חלק עם אנות אבל בוף בלא תהלה :
ובי כבתן עהב[illegible] אהרים על אלן מגשנים ,
אורים ובכינס בתיתו ובין בקרבם לצבון בשן
ולנכול יקף : ובבשן לבם חלחם בכל חבנים
ושם ברכים ונבבל צרים ותבוש יחמון כוולה
יחלון : ובין לבם לצינם מתים בלרך עקב אל
יכרו .

יפרו וירבו כי אתה ה' לבדך ועמך : ואת
בריתי אשר תיה ולא ישלחם יפה בעצם : ואני
עזבנו שוב ומכונה חשלים והיה ירעבו .
ולקחתם תין פרקת והנשפם לפלת אל כל
שנוניכם ומסתן שלכם ולא יתן פתשתין לבא
לפניכם : ונשחרה חמר לנשוניכם מן השער
תים בעלם ביום ההם ורים חשניכם תוך ונפל
ותלו יין הבש ותוה התה לשונכם ותכל בתי
מתל בשר : קמו נשים והולך בנים ובנות
נשעו כרתים לארבה את פנים חברו ועשו את
אשר צוני. כי נש שבר לשולחנם : ויהי כשמוע
בריתי את הדברים האלה וישנהו מרבה לה : ויאחרו
כל העם כל אשר דבר ה' נעשה אך יקים ה' את
דברו : ויהי בהלך הולך וה' נתן רוח יד חזק חמל
וישם את פיו לתרבה וייבאו כל הנבדון והאמתים

חבקבוק ט

וביאורים נפלאים בתורה : גם העצים פרחו רק
לקראתך ותשרנה עוף מרצה : ואין אנשי בארי
הכינה עוף אותם בשתן רע מכל רוך ועל ראש אין
פנים בשדרה : וכראותם כי נפל הכנף חמור ויצוב
על כרמי בכל לבם : ויאמרו לו תשמע לנו לך ושוב
שא נא את משענה אשר נולדה ואשר תשמנה : ו
ישבעו לו לעשות כל אשר יכלו ויכרון לבס ברין :
ויפלו את ה' אשר הביאם לפתאום על הנהר ,
ויפתח קול גדול וישחק מאוד לקולו : ויאמר לפני
בקבוק לך ועלה על ההר ונהרג שם בהלוכי :
שם העיר תינה ה' גדולה של לו חוץ ותשבץ
לציון יהי בעריה הלא נזכרים ונעשים חג ג
שנה תמימה : ונושא אשר לא ידעו לחוך ובשרים
אשר יבין [illegible] הפה יתרם כל רבואו גדול חמורה

וגרים

ושריב : ונשלוח ספרים בכל מדינות המלך לקיים
את כל ענין הכתוב בספר הזה : בכל עיר ועיר
מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע שמחה וששון ל
ליהודים משתה ויום טוב והאגרות המן אגג להאבד :
קימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים
עליהם לקיים את כל ענין הכתוב בספר הזה :
ויתר דברי ברתי ומעשה תקפו וגבורתו הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס : ולא
קם נביא עוד בבין ברתי כחבקבוק לכל האותות
והמופתים אשר עשה לעיני כל ישראל :

ותשלם המלאכה בי״ג אדר ראשון שנת שי״ב לפ״ק
על ידי דניאל אדיל קינד בר קורנילייו הזקן יצ״ו

בויניצייא

שיר

אשר חברו ר' שלום נ' נגידות של השם הכליא אשר זמנו
לסעודת פורים ובכוס יין למען לקח בה נגינה
הלא חים ושא הגלה ויאמר :

כבודו ... יין נר עוני לחן חים

שבעים הרים בנכוריט // ויכתירם נשעים שרים
שבעין שרים כי מפשרים // חלא חים חלא חים :
כבודו ... יין וכו'

לחם למאכל עוף ישעם // או עוף לחוך המאכל יטעם
עם בנביעים למען בעם // יוחן חים יוחן חים :
כבודו ... יין וכו'

הי יוסף בן מרדכי // ויאורי הצרים בפניו
אם כי זה השם בפניו // יגל חים יגל חים :
כבודו ... וכו'

פתח רעי לשמרתי // נתלה איש ומגוש
כי כתובו הי יודע // שיר בחים שיר בחים :
כבודו ... יין וכו'

נגיר יביה למען חותם // כבני הכב יביה קץ
יפיו בנו ופני בנים // שושני חים שושני חים :
כבודו ... יין וכו'

תם

א חבקבוק קבל תורה מכרמי ומסרה לנוח ו
ונח ללוט ולוט לאחי יוסף ואחי יוסף
לנבל הכרמלי ונבל הכרמלי לבן בבא ובן בבא ו
לבלשצר ובלשצר לאחשורוש ואחשורוש לרבה ביבי ו
ביתי רב ביבי שמעטו כוסכון ורבא שבינן נ
נקלו לפשנכר נורא חזיר והבנו שבתא שף
לעשון לפ׳ כפרי עריך : ב משנכנס אדר
שולין ולוגין בכוסון פורים ערבים אומרים שבת
שנה ולא כוה לפה חכמים : ג המפריש בים
ומוציא בבירא אם יכול לחזור קודם שנכנס אדר
פרזון בו ואם לאו אסור עבד ויצא בית דין
שבחקותו מורישים לחלכם בעלויתן נתור ועזרן
לעשות בן לחות בן לשורש בן לענוש נכסין ו
ואסורין ואם רצה להתיר לו אין מתירין בו : ד
כל עיר שיש בה עשרה חזירים חייבין להנות
עליהם מלך שנאמר שום תשים עליך מלך ואם אין בה
עשרה

עגרה חמען שליהם גופניים וגושרים שלא גופני'

וגושרים בהן אף בכל גשריף סליק פרקא

גמרא : מתני' לאו רב בבי' לרב אמרבני חבקבו'

קבל עורה חברתי אמר ליה ובי

חבקבוק גתה ובלא בקבוק גרה שלא וחבני בקבוק

אמר ליה אין בקושטא · אי אמרין בקבוק בוד גתיה

ולחה נקרא גתיה חבקבוק חבני גבוסיק לגרעה

מ' חבלה ואלו כן : גחתה גייה וגחוש עורסא

וחבני חלפא וליני וחיבל הבגשא בחלבא נשאר חיכל

ולא לחבען חיא ובנישא חה"ם גבגיים ן' נבימונה

עחלה ובם ליגרל זבולם לא פיחון ולא בוקרו על חב

שבעגב בעורה אבוה"א קולם חגב בוב להעא נח קבו'

חינה ואבעא"א מעורה גבעה"א בוה וגברגום וחקרו ויסלום

אמר לו ובי חברתי קבלה ובלא חקב"ה קבלה אלא בין

גענה עליה זכה ונקרא עש גזה פינלא בבכור מא

עגם אומר זכרו עורן חגם עבבה ובי עורן חגם ביא

ובלא

ולאו נודע לקיים פיו שנאמר ויקראו בספר נודע לקיים
לא כיון שגנבה על יד זהב ונקראת שלגתה :
ותסרה לגבי חז"ל כתיב ויצא המן ביום ויגבר. אמר
רב ביבי זכור אותו האיש לטובה שאחשורוש הוא ה
כביכול השמיע לי החבול את כרתי ולא היו נשארי'
משונאיו שכ"כ ומה"ט אמר לי פורק תכריכי' ליה בה
בפורים שנאמר ונות בחשבה עשר בו : ונת ללוס
חז"ל כתיב ותמאן את עשיהן אמר להו רב ביבי
לרבנן טוענו חוו כתב נקודה חכם פורים כהא לוס
לעבל בעי הלכה צריך זמן אותו לשבתו שלא לגתה
זכה למקבל עפ"י כיונת צריך זמן שלא מן הלוס
הלוס, וכתיב בנס את תוך ה מבחם לוס למתי יוסף :
אנ"ל כתיב ויצא ויזכרו שמה : ומתי יוסף לגל בכרחו.
חז"ל כתיב ולא נפל עליו והוא שונק שכור על חמל :
ונבל בכרחו לך סכר : חז"ל כתיב ולא בכר שותה
שכור : ובן בכר להלשבר : חז"ל כתיב לקבל עלמא
חחרא שנה : אמר ר' לוי רצוי אינו זכאם לתי בעוסב

ולתב

פורים פ' א'

ולמה נעשה המגן שנאמר הכל בין המקרא :

והלשבר למחשורש : תנא לקנב ביום השבוע כאותה

לה התלף בין : ולמחשורש לרב בבי : תנא תגאים

שם בושן יוני קורין לשתי תהרא בבי וכי ביתא

לא כלקין בשתא הא עיכא רב אתקבוי דפליג ב

בשתא וכן פליגא : רב לוי תני לקנבה עוקבה

אשר גאוה אברהם בשוק תכאן שמים אברהם

אבינו הלכה פורים לקנבה ותוכי צלם חוץ אלא

בוציא לחם יין ומי לא לשנים לא כוס יפה לה ,

לחיים וכו ויצא החוש שבמשה מאתון יין בניח

ספי פני : רב ~~תהבבי~~ תני לקנבה תם רב שופך

אשר כמותו לירמיה זה יין המאוחר בענבים חשון

יתי בראשין קנב סכא תם רב שופך וקנבה פתח

מתם כין פסוח : תנו רבנן ד' דברים נאמרו ב

בתים ובנוק נאמר בין ד' דברים נאמרו בתים אלו

פן התשבין את השונים תרבים בכוס ותונשין שרים

ורבוי

ורבה וזו פ"א שגדלה חיים ראשונים פוליאה מגבה ת
תבעלה והרקיבין את העצים והורני את הנהג וזו
שגנה חיים אחרונים פרוז מחה הנהג : וכנגד
נאמרו ל' דברים בין ולד בן ממיר את השונאים
תשחת ומולד בנים זכרים ונקבים : אמר מר ארבעה
דברים נאמרו בחיים ואלו הן המכבדין את השונאים,
חז"ל להגדה השכחת חיים, ותרכין בכיה מנל לבידה
חבבי נפרון חבב, ואי בעין איתא הסבה של נפרון
דבל גם שגדנה נד בביה חונעי' מריה ורביה חז"ל זו
פ"א שגדנה חיים ראשונים פוליאה מגבה תבעלה,
תאי קאמר, הכי קאמר אי הוו החיים ראשונ' לא
שך מהרעא חקתי הכי לא מתשי ליה בספוקי אגנים
ואגן לאיתנושי תמר' ורב' ואי לא הוו החיים בראשונ'
לבין מהרעא חקתי הכי לא חבני ליה האי מהרעא לבינא
להגא אינון קטלי ליה : והורני את הנהג : חז"ל לבינה
כי באה חיים עד נהג אמר רב ביבי נהנו להגא קטלי
מהרעא הוא : אמר מר וכנגד בין נאמרו ארבעה

דברים

פורים פרק א'

כפורים. קאמר את הכינוים דתנ"ל סברא היא תיקון לאינש
על חד תרין :. והשתא הא תניא יין ישמח לבב אנוש
ותולה בנו דברי לתקנה ולפתוח נחלת בשנים שבעו
בנים. ואין לשמוח אלא ביין שנאמר רב שוכב אמ' לפתוח
ואמר רב הונא זה אין ממשות בעובדיו תו ית' ברמזין
ומתרצה תנ"ל דאמר חד מתרץ ורישא טעמין לוי אמר
חכם שני פני תנ"ל סברא היא דאי לא פני חכם הוי
הוא כחכמים : רב הונא אמר תרבא אין ונידוע יקחלה
ותקנה הנה ולוקח נתגון חכם : תנו רבנן לאחר נסיבה
טרבען נזיר לצבען סוטה תניר לה בתנאי שהלכה
נודרין הלכה ועבירה נודרת עבירה וכוסי שמנים
הי שאכל שנה נדיתה נתקן יחזיר ויאכל שום אחר
ויפת ריתה נתקן הרבה : ת"ר כל רבנן נהרים הוו לא
דברתי נהול שבכתוב בקבוק קטן שבכתוב בגימטריא
והוא היה יודע שבעים טעמים על כל הלכה והלכה
מהלכות פורים ולא נעלם ממנו דבר קטן וגדול :
דבר קטן הויות אביי ורבא דבר גדול הלכות פורים

תני

פורים פרק א'

תנאי מגלת סתרים בכא תרעיתא מגלת סתרים ומה
היו קורין אותה מגלת סתרים משום שהיה בראשונה
היו מוסרין אותה בצנעא ולתלמידים ולא היו מ
מגלין אותה לכל אדם לא אמרו עליו דבר.
שברה ונכנס בה יין וזהו שאמרו נכנס יין יצא סוד
סוד בגימ' ע' כמנין היין : ת"ר למה אין לכך
זוכה ... לא כן לכך שלא אמרו ירושה היא להם
והן פרו בב... עם הארץ שתבה ולא נורה אמר רב
... הא תני שבכי כרתי הלכך ילא מתנו עבך ה
הרגש שתעל בקרס ובארי הרגש זכה ויצא מתנו
הורגש בנבואה והיינו דאמרי אינשי שודא כלכקא
ליה שודא כרגיעא דברים : בעי רב ב...: מגלת
סתרים מהו שנשתמש את הירים אקמ"ל לי אמר
כבר נהוג קרין ליה ואת כשי אי תשתמש את הירים
ועוד קניא לא היה יום לשגל כיון שנגנז בו ת
מגלת

פורים פרק א

מגלת ספרים בפה אמר רב ביבי: המספרת את
השמים והשמעה את השעורים הלכה' אולם אורם
המרה אמותה כנ"ב בבא אמוס בנין וכנ"ב בני
מרה אמותה לוי אמר המספרת את השנים תקן ומות'
ומה מרה אמותה שגבולה המשמעה המספרת המוחמא
מן המגלות ספרים שאינה בצם לו: שומעה לא כל
שכן שנשפר את השנים: רב ביבי מנת לה מגרא
לפני מרעננא מפני מסוקא כנ"ב בהגול רגעי אנת
נגם ובהגול צלקים שמת שנק בהגול רגעי אנת
עם זה בצרי ובהגול צלקים שמח עם זה בקבון
ומבירין: ניפי ביתי כרתי אמר ר' בון כף המקובלת
הבין אבי אבא כל הקוס שנאמר ניפי ביתי אינא לא
שועה המשביר חלבון כנ"ב בנורה ניפי ביתי אמרה
שבני בבבאי' ניפי ביתי כרתי הגוג בענבים ניפי ביתי
אמגורנע ולא, ובכנ"ב ניפי ביתי שמוע בשומעים

בא סוף דין להפך חובה הוא שהיה מוציאין של
ישראל. בין זרת בין שפוררת שחשין של ישראל: חלוף
ישראל שלו׳ כבר חלוף וחלוף הר אחר חלוף וסיבוש
וחלוף והר אחר בחלוקתו נולד לא שבתחלה חלוף
על קצת ישראל ולבסוף חלוף על כל העולם כלו,
תניא ר׳ אליעזר אומר להאן האחר בחלוקתו נולד
הא תניא ויסוף לכבד העם ויפי להם תאני: ב
העם קצת העם: ויפי לכבר ה׳ אחר ר׳ בנן לבר
אם חסורין מבוארים בלוא אש חמי אש שותש
על כרתי כל ה׳ בתנה בספר הגה חול ולפני
שבון עולתא לחיכתו נפו בגלגלא יגין וכן פורעא
כי ילתן את חכמותיו מחר שפתים חולים שמין
וכאבין: כי באמתים על נהג חכמין להם שפורני
את הנהג: הנהא לעין לבר כי נער אנכי:
נאה על שם שפסקין עלבתו זכה ונבנן בין שני

על

פורים פרק א

על ידי שנים ויאמר פורענות : כי דבר. דבר פורע
נינא אמרו עליו על בקבוק שתיה של כרתי שבל
יתן שפיו חשיכין ממנו פיה חינבא ברוח הקדש
שנכנס בו : בן אנכי נמצי בכלני חכמין לא ש
שבים לתחון ומינה מותב שבחשא ילי בו : ו
ומשיבה לי עלים נאמנים אמר רבי לרבנן תוקו חזו
כלום פורעא נפרוונא מיבעא לחשמש תפני קרא
חכמין שאין פעלים כשר' לבשר על שפיו ולכשים
לבשר בלשון הם שאמר בתניבם ושאין שונא
כשר לבשר לפני ילכים לדבר בלשון הם שנא'
בתניבם וחלקמאמר שבר ונבלי יין שמתא תינב
לוקא קמתר : ומנשים בני-בליעל אמרו נינא
באונם שנה עולם שינא בזכן של ישראל אמרו
תאני לחוא לן לחאן הבול עליו נורא רבן שתיא
תשו ליה אחר לכם בקבוק בתשונא תיניבה לעלמא

לעיל

לשון של הגורלות שהרי כתיב בהן יפול הגורל והם כל
משפטיו אחר לא כל התבוננות אין אדם מאמין שלא
עצמו, והשך לפה [illegible] להם ננשא האמונה שעשו ו
[illegible] שאמרו של ישראל כל"ה לא שנתנו לפני [illegible]
זכות [illegible] זכות אבות זכות אברהם^ זכות יעקב [illegible]
זכות לבנים [illegible] עמוד. זכות בנות. יעקב לבנים
[illegible] [illegible] [illegible] זכות [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] אחר [illegible] ואחר [illegible] : אברהם
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אשר [illegible] [illegible] [illegible] אברה'
[illegible] אברהם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] של אברהם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
אברהם [illegible] ולא [illegible] ולא ליעקב [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] אברהם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בעולם [illegible] [illegible]:

פורים פרק א

ומנין שנכתב תיקון הים חיים אמר ר' בבי בפרק זה התקופות
חבין עצי עצא שרשנא אחרו אמר ר' בן ישר נתן
אחרי חלק ובלק ישר: סר סבאם פנים פזוא אמר לוי ל
נהוג תבין פורים שבעובר עליו כעופר עין רגיב הכא
פנה פזוא ובניב פנים ונופה אחרי לקי נבר הארץ והוא
כבר בשני נירון שלא עפרו נירון חלפו תוך חצי שנה
נירון הכא נרקתא נירם שבתבנה ונירם שבעולם: ואשת
אנשים את עבה הנביאים חצן אימן בקבוק פורשתא
הפנים עונב אשכול אגוט הנה: באמת בני ישראל
חצי שנה הכא הבני עזמא ספר וח"ש פנים לא בני
לא ירי ספר לפקיד נאמן שבר ונבזו אמר ר' לוי
לפקיד מאכן שלשה לשכון שנים חג עכון שנים את
נמצא אחר שונא את חבירו את שאינו יודע לדבר
בלשון חג שלא בפנים עשה בעולם אף עכון לבד
ובין ברכתי רבה להעלם חצי להעלם להעלם השגים רבוא
ניפה היה נס נהוג שכל ישראל לא היו אלא שגים רבוא
ונ

ומי קטנים רבים מבואר : וברכותך של בחון מרן :
אמר הלך שחש חיים לפני ברכו לנשי בפורייא ת
הגלה שפי ולפני נפון שלחא לאישינפו וכן פוסקים :
אשר בנפש יקימו שליך לבנו להקשות : ויקורא לך גם
הלם חאי גם הלג פכא קריאת הנושא לכל לראש :
בעי רב ביבי ין לבן חמו שיצא אדם בה יד חובתו
בפורים אי נחשא פאי נתי מהדרא פוא, את הלחא
אלקים פוני בניבה ופאי לאו אלקים פוא ולעשום הפא
לבון להנושא לכל לראש פוא המדר וכן פוסקים :
לך פ' בחחוכה והנושא לכל לראש, כשלחא לך פ"פ
בחחוכה לבניב ולינם לפ' בחחוכה פאן והנושא לכל
לראש מאי איכא למימר הי איכא מהדרא לקחים לקב"ה,
אין להניב הנה כום פ' אמר רב ביבי חאי להניב
אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפול ברעה : אשרי
אדם מפחד תמיד זה כרתי שאשפי שהקב"ה הביטחת
שפוא נכלה ביה תנירא שהוא נדנם בהעא ומקשה
לבו

פורים פרק א

לבר יחיאל בדעתו זה באהי : ויגש באהי אם של בארץ
ואי פיס : פייס לאחרי אינשי תן יהא ותן ארעא אגן
תנא לבירא' : ניגות באהי לפרתי מלין כה חלק וכלך
אך אמר מרבנן מכאן חכמה כתיבין ליה אבל ומקרא לא
קריין ליה ואך אמר מקרא לאו קריין ליה לארבסות ניסא
ולא כרבין ליה בתרקא : ומי מקבל אתן : וכמו פסלא
עבו עלא למנים אך מקבה לא עבה לפט לא למנים
אחרין לא מוסיף עוד לדבר וכמו כבכול אך בקבום
ניימס מכרתי ונעשה לו נס ומתלא כריסו וכוו חשיבין
חנוכה לס כרין חמי לס ברין מכא עוניתא לס עניב
עבעבול כרן כרין כרתי אנינל : אמי חולף אימס
אמר ר' כיבי כל ליכנא מסירא בר הליכנא רשו הגרי
חמי שנה תימא חסייעליה לוי לעמר לי כל בגונה תיט
בפורים חשלם עליו בכתוב כאלה עובר שנה חמש-ל
ליבנא לכתוב אמי חולף אימס הולכא כלא מ...תא

הלכתיה

תלמידים לכי שבדיע חפצו. היא תלמא כי היא חלש ומני
מחריש בשבתייהו וחי חגיגש תלמא בליבנונא אין הפנים
לן פיין: לוי אמר תפפא בחים פנחים אזרצם ולא נודע
חקורת אים: ר' חנין ורב ביבי הוו קיימי באורתא דשבר
מקור לידא היא מנשו בבפומא בירא לפום גמיפ עשן
אלא ניל כנוב אתינסך קן עסק ביג, א"ר ביבי לבפומא
בירא ריסא חמי פעין פכא נוזר אני עליך שלא נשתור
בישוב לא מגנת בים חלא לעניה לרב ביבי קם ר' ביבי
ושחטים בל' תאם שיבורי רפש בקריה נתרסי ולא מרכיב
עיבא לאחרי רפש בקריבו מרסא בחלא ולא מרכיב
לקיים מה שנאמר בי ~~[illegible]~~ בחים עשק אני ותי עיבא ב
בירא בי פעי אין פא עיבא בור פחון לוד ברני עמם
ובדני בבחם: כססק [illegible] לסים סבאף חפול בחים
הנאמאין שנוי בא לגורל לא כעין שאומרי׳ אנצ ביין על
תב כספק פיב לסים חגוס לסבאף חפול בחים :
נוסיפו לאחבה כם שפרי פחים מרפים בפי שנאי חבב:

נפרון

נפרזות : ושוב לבי חשבתי וכו' אפשר לו לומר
לבנין עיר שהתחיל והוצרכו לימי בנינים לא להאריך
שכל השבוע יין הי בע"ר העולם עלין הכנסה כאלו הקריב
עירון : לכן יחזר עליו בעיר הזה ולכן הוא אומר וכו'
כל רואיו שנו ושרוף ובשאו עליו הקנה בן את לא הניח
לו הכנסה בשבור רבונו רבה : ולמחרת לכל היין ב
פרקים הכנסה שהתחילו על כל המעות שצריכין עד ב
כתב מ"ר כיבה עד נפרסי : לא נשאר היום לחם לו כמו
כעסו כן נשאר היום ואחר מר כל המקום שנשא בשתר'מן
ול' אינו לא נעשה לא לעבור עליו בשני לאוין :
אי בשין איתא לכה' עקיבא דאמר בשנה מעוברין ב
בשבילה חוזרת : ה"ר להפס' ז חשבה ונשנה עירם
על יד בשביל שעמד ח' ימים הלשון היום ונעשה לכבוד
קין ומה חשבה בשביל שבה ולא נעשה שבשלמן פורים
זכה ונשנה נזרם ע"ו הי שהתקיים עשה שבה שעלה ע

שקן

שאין הוא [illegible] ניכר : [illegible]
[illegible] ר' [illegible]
[illegible] חוץ [illegible] : [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] : [illegible]
[illegible]
[illegible] ר' [illegible]
[illegible]
[illegible] בני ובנות : [illegible]
[illegible]
[illegible] : [illegible]
[illegible]
[illegible] : [illegible]
[illegible] : [illegible]
[illegible]
[illegible]

פורים פרק א

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] : בימי רב ביבי [illegible] :

[illegible]

[illegible] :

מתניתין [illegible] : [illegible]

[illegible] בפורים [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] : [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

טעמי לקרוא ת"ל ראשון ושני פתח והוא ראשון ושני
ואדר קרו ליה אינשי והלך אחר לשון בני אדם וכן
כלשונו : אחרים ואחרים שבת שנים : רצה ושנים
תקרא אחר להגו שנה תלוי את הולכה לו פיוס לא
תלה ולא שבת תלוי בתורה ושבת איפתי ליה לתיעל ל
לצורפא חרבון לאורחי ליה תלון פורים תר לר"ג תתב
ותר לר"ג השבת :
מתני' בתברא ב"ם ופילא בגירא : אמר ר' ב"ב
לא שנו אלא שהגיע לתקור אבל אין לשנו לתקור
אפילו י"ד יום קטן פורים אסור ותעניות בתירושלמי
בתעניות יורד אין בתזיר : בפועל נקרא לנמין בש"ר
תקתי אדר ראשון כי חשוד אדר אחר ומסיק תברא
ואתר תני לתנאי תני לתנאי ואתה שחול לא שתים א
אדר אונסא לסבירא כוא והוא ליה לאסוקי ארבעים :
ואם רצה להתחיל ל' תא: קהל בשנה יקרא לכה לא
תל: התחיל בתים , בא קהל חזה לקראה שאני תורה

לפורים

פורים פרק א

לפורים הגמר הלכות לעולמי קהל :

מתני׳ כל עיר שיש בה עשרה הישראל :

ומיהא בטחון ה׳ אמר ר׳ ביבי הגוס ד

לפום ליה לבר שבסקושה ואין לבר שבסקושה בטחון

מעשרה : ואם אין עשרה : ומיהא בעשרה, לא ס״ל

לבני שוטים ושורים אלף בלא שעריך ואין בלא

שער ושער עשרה :

הדרן עלך פרק ראשון

ב׳ בבל חיבין

א הכל חייבין בשאין פורים ובפשוטות חתנכין
אותם לחלקה. כן כתב יפא חייב בשנייה
אחרים אומרים תשיעית עליו לוי אחר אומר אני
בני יהיה כל שנקדם חלק פורים לבדין היום,
ומשה שאין רואה לדבר זכר לדבר שבשם סבאך הגול
ב פתוחין אין אדם יוצא בו י"ח בפורים ואם עבר
שנה אין כ"ל חותין בלה: זו משנה ראשונה,
אבל בית רבי עקיבא נחום ונתרו ואסרוהו ובית
כן חנין ומונין עליה: ג' סבוסר אסור ומונין
עליו כרת ואין צריך לומר בתים ובשבת: ד' הנזיר
אם נזירות קודמת לנזירות כתב נזירות תחת נזרו
ואם נזירות קודמת לנזרו יכתב נזרו תחת נזירתה,
נראה פיה חובה דיה להתיר ולא בורך לו תבירין:
ה נזיר שתשין ל' שבת אותו אין נובן בפורים,
שלמה ואם עבר צריך לוי אחר אומר אני כשלג
לא נולד שבשם ובתים בראשונים יפלו: ו' לוין

יין שנפל לתוכו קורטוב מים פסלוהו ולוקין עליו
ואם נמסך יותר יין מברכין עליו ה"ל מי מי בושם ויקח:
ז בימי בקבוק רבה בגיגית פרושין ולא היו אוכלין
אלא מלאו כלולון בשתן ביין בכוס וכל שאר היום
חוץ ממים עד שבע ר"ע ומהל לא שעה מים בשנה
מסורים במצולה חוקים : ~ סליק פרקא

גמרא הכל חייבין הכל למעוטי מאי פלוגתא
מלך ובלך חד אמר למעוטי גר שתשון
וחד אמר למעוטי שכיב מרע למחר בכל מה דרמאין
חוץ מע"ז ג"ע ושפיכות דמים דבלאו הכי חמירא טובא
וכיון דחזינן דאיכא תקרי שלא סבאי מהול בהם
לני אמר הכל למעוטי גר שנתגייר שכיב מרע
לא צריך כדתני חזינן דבהא כלך סוחק שתי ומה
כפני מנורה דנ"ש ולשעתיה לאמר נהורא חזרה
תורים שכל פעורי עליו כמנורה בע"ך : קין

כמה

כתוב יפה הי"ב ולא מתריס אומרי' השיטתינו עליו
תמי' שמחייבו לאחרים כי היכי דלא ליעבור הלכה
פורים בלא ברכה, ולפי לאמר כן שבשין יחיד
קשיא, אמר לך לפי הי סברי בלא ברכה אינו נמי
בברכה אחרת ומיכי מברך ולוה הוא נסור ואי
כשין אירתא דאורייתא לפי המחייב לברוכי ויקן פורקנא:
ותמי' שעתא לפי לא קאמר באחרים, אלא יפה כר
גרל גדי בלא אופן הלכה כתב שמם : ומק עלה:
שאין ראיה לדבר זכר לדבר : ראיה מעלייתא היא
תפו לקיות לברי נורה הדברי קבלה לא ילפינן קוא
מגמתו לן להא, נלוי בעלתא היא ולפיכך ילפינן :
כרא לפי. אמשנתא לכי נשיאה תמי' לתניב הן חלק לגבמ'
ונם לשמנה ~~[illegible]~~ פעמים לקטן פכונה הדבר
[illegible] עוכב נתכון לם הולם שבשבירי בלא הלכה
לו עינו הו גנוס אגר יעשה אונם פארם והי בכם
ומיינו לתניב ואומר לך בבמיף תי' ואומר לך בבמיף
תי'

מי כגון כתיב בכתובה מלבר ואמרי רבנן לא תפסת
ולא מידי, ולא עבד בני ליה לא תפסת לכתובה ולקמיה
לכא מין פרקא ופניני לפלון דל גמירים ,
ומסתן עליהם : מתני' החומץ עיין א
מרא ואתא ולא עבד רב נתן בר אבא עובדא כתנאי
דאמרינן ונקיטו ליה כי למתרצא אמרו ליה רבנן
ליעיין מר בתוליה אמר להו ומי תנינא בשיטה ר'
דעקיבא תוליא כוותא כוא אמרו ליה ומי תנא לעקיבא
דעקיבא כוא כוותא כוא הא גמרינא לגבה מר חולא
בפורים אמר להו והא תני' פיא אמרו ליה לא מידי
קמיה דבא ביתי ר' עקיבא נחא ונחרו ומסריבו אמר
להו ומי אמגור לי לתעבד אמרו ליה לגווי נמטף
בכריינא ולעקבולי עלך כלא לתעבד בבי מן יומא דנן
ולעולם אמר להו אי בבי סהדי בי איכא דאמרי אייקר
חולא ואזלך בבי מתרצא ואיכא דאמרי בה הולא ,
ובני מתרצא לבון ליה חלא כנגד חלא נך פלונא ,

ולגנא

ולישנא קמא לא פי׳ דברים תמוהים : מכבב״א לפי מותן
בין יין חדש שיצא אדם בו י״ח בכורים ואמאי כיון דבר מתרא
הוא כמתרא דהי׳ מא דלמא הוא קרו ליה וחמץ גמיר׳ אמר
מר דשרא אא שתה יכול יש בן אדם יוצא ועוסק בנרש
יפה חומץ במכלה והמר דומר דמשמחון דבין מבמצמל
שאבי חומץ חומץ וכל שאבין אסור אסור שתה הינה כיון
דבר מתרא הוא כמתרא פי׳ אמר מר קבינא קרא וחוני
חסייע לן קרא דכתיב ולבתאי שמוני חומץ, וחוני דקבני חומץ
סים הכלל דאי פי׳ חומץ בן יין יוצא בו י״ח בכורים, תפי׳
רב כ״כ׳ ומה בוסר דמרי בוקן דכתיב אבן יאכלו בוסר
ושיני בבנים תקהינה שתה הינה דמגן לפי מרי בוקן
אסור אמר ליה ר׳ בון ולדמא בוסר שאני ליה שא נוחר
בשולו ולא פי׳ [illegible] שעבירה בורים מן החומץ על היין
אין דומין רותח לא אית ונותנא ונותנא דמר עובדא
דגץ מר מורי ליה אמר ר׳ ביבי חומץ בן יין יוצא בו י״ח
בכורים דלמיפי בורים מן החומץ על היין אין דומין רוח׳

אניבים

פורים פרק ב'

איבעיא מר קשישא ולמאי שקונה חותן פרס משנה א'

לקנא נהי לקנות ולמאי שקונה ובלעבל קמי ש"ת: נין

סחותן אין אדם יוצא יד"ח בפורים אלא קונה חותן בן

יין מכלל לחותן בן יין כיון אמר ליה הוא הכין לחותן בן

יין וחשוב הכי נין חותן סתמא ופסקא לי בחנותא לקני

לי בבליא חותן בן יין אסור בפורים וכל הכין ועונשי'

על זה איבעיא מר זוטרא יכול נעשה בן אדם והוא עוסק

בנרה יבא תוך במצוה זו להשתחוות לכן אנחנו כל

שאבינו חונך וכל שאבינו אסור אסור ש"ת כיון לכו

מחרא הוא כמתרא סוי ונותנא לרב בבי נותנא —

נותנא נאכה! אין חמי טעמא איטונב חבמי חנני בא

איכא תלת חנני לקמי כונים והאי אולתים לכף מ-ן י'?

אמרי' תסוברא לכף שלשא לבא נגליה נבי פוכתא ה

מסיקנא תה קמו מנני' אבלה לא כאן בשאוחזין חשבה א

אבנים בבלכן לקנא נהי לקנות והוא ישבה ונעוחם בנר

מכלל לכאורה חשבה אבנים קמי ש"ת ופני לשא אורה

חשב

השגב מבונין הוא הולך אסור אלא למפרע חוזר מ״ר לי
באי החרש בר חלא להלר ובי החרש חוזר ומלם ויצא בה
״ה בפורים ולא חיישינן שמא יחזור לסורו לפי שאין לנין את
הפרס אלא לפי השגב של אונך שעה אי נתי הוה ריחים
הלה ונשתיה החרש להוה עותן השגב מבונין בכה הוא ,
אבל אי הבר ריחים [illegible] החרש ונשתיה [illegible] אסור להא לא אותן
השגב מבונין הוא להרחא לא תלוא סיא נין בלבתא :

מתני׳ הבוסר אסור : תני קטן חלא להוה החרש א
אחריך לאסור בוסר לא בל שכן ? הא קתני
לענוש כרן עלו ואי בעין מיתא זו ואצל זו קתני :

מתני׳ בכ״ר את נגרו קורים לא ור״ע היה מוסף בכה
להכתיר ולא הוה לו חבירין : מידעושא להו ר׳ עקיבא
[illegible] קני את עסיפא קני מ״ר בכן נ״ש לקני היה מוסף
בכה להכתיר ואי סוקא לעיל מרישא קני באי החרש לתני
[illegible] קולא סיא לקא מער לה חלתשין החרש בפורים לא
לנא ג״ת עסיפא קני ג״ת : פא רבינו לתב נסתכה מרגן
בג״ר לאכרון פועה לותר לך גבל פרומה סועה בהלמולה
ג״ר עלתה הן פיא לתל לך בהנוב שעבירה נורבין עבירה
שג

פורים פ״ב

וזו היא שאלתה הי׳ שאלה שנים ורבותי מהר״ק מהו״ר ויצחק שנים
אחד נכים כיתה מהר״ק יוצר ? ע״ר לו הוא תחת המסיר שלו
תמרא כמו הלכן מזירא שרי לבזוי ולמקריב תמרא שלא
אוסרי לנתן עירם ולא כמתריב לר׳ מנחם בן יאיר זצ״ל
בשער מחרי הכולתא נרא שתי שלא עירם ואף כבר תחרי
שצריך לאחת הפוו לפו נרין לנריעותא שלא בני אתרוג
בלק אחר ותניב הינוק בכ״ה שתים שלא וכסור שלו המשגר
תשע של פרשה וכו׳ עד אינם נמשך תשע אי ליחא להוניים.
להתרא וקטלים אי בכי תאי וכסור ופא כניב לא נקמן ב
כותב לנפש רוצה לא של שאמר היין על נפשים תניב
תינוק בכ״ל שתים אחר הלק אחוה כתב תעליא פא שתשון
ז״ל רב בבי ולא תעליונא אי לא הלק אחרה הנזברא ?
רבא פוא ונתן לעולמא הכא כמבריבי רתי כניב שלו
המשגר תשא של פרשה וכניב קדוש יפים ז״ל בא קברא ר
המאחר שהא פוא שלא לינוש בבי קבצוך :
מתני׳ נויר שתשון לפו נושא ואת שנים נויריך ~~חב״ל~~ ופ׳ הם
ששון שנים עצל נויר ושא חחרבני׳ ונעורין לא יצחק
לא

למא יש זמן שבועה מסור ויש זמן שבועה חוזר פא בינר ?
בעלה חוזר בשאר ימות השנה אסור ר׳ יהודה אומר׳ בעלה
מ״ב שנאמר לא נבער, מאי קאמר אמ״ר ב״ב הם אי מחרן
בגלות בעלה מ״ב פ״יא דקא מחבר לן דהחנוא לא נבער
תמוס לאי בערי׳ (לא) לפרתי לא מחברתי עינבו מחרא למחברי
וקא שברינן חגוס אמו שור לא עץ חבגול (ע) אמ אי מחרן
רגון, מאי קא מחבר לדהחנוא לא נבער, שפיר קאמר
ר׳ יהודה להם, ולן מאי אמר ליה ? אמר לך לא כאי לא
נבער מ״פשי ליה לפלוגתא ר׳ אבא לכן יוקרן לחוג כבי
אבא מאי לפני׳ ואת שנבי נצרך לא נבער שנשה נור׳
את פנירים שנה כרחת כולן למיבול, ולבו שאמר איוב
בפרתינו וכרם רשא ילקטו ור׳ יהודה כאי תחרצי ושלן
נמקא כאמר מר בכל חקום שנא לא יאכל לא תאכל
לא נאכל אחד איסור אכילה ואחד איסור הנאה ב
במשמע : לאי אמר אותו עני ויש למאי פלוגתא ?
אי לחתא טעמא, מ״ב בהלכו פורים והאמר לי פכל

מ״ב ס

תו"כ ס לפני נמי שמעון עד דתקני ומחבר בוא למחר
לעמלא כפשוט לא פני כולא מעושין בני תקרן חקר,
ומחברן המחבר ובאו נבראו לא בני תקרא תקר ומחבר'
' מחבר כלפני שעושא מיניקין לכין לישרא כי פיכי כלפני הו
מיונא ובאו נבראו יותר כלין ליה מיונא בעי :
מתני' ר' יון שמעל לניכן קרשוב תים מסונפו, דעוני ש
שעושא מ"ר ביכי חגוס לפוס ליה לבר שיש ל
תניכין ומין ק"ל לבר שיש ל תניכי' מפיל פלקי לא בשול
פילקי כ"פ למות[ן] ושכר ובוסר עם נערפה לפוו שינ.רן'
בכל שפוות תבאי שעושא נומיי חגוס לפוו לפו לבר ש
שיש ל תניכי' ומפ' בלקי לא בשול, ונושא קנוא תים כי
רוכוא לחשב ולוי ? עיבעיא לפו יין שמאל תפול ומני'
רת ש
גיצא שו עלם י"ת בפורים אמר חרג ושרא ע"ש לספוות ת
תתרא לאגינת ביני לני לרב ביבי שמואל תפול ומ' בנין
ספלכם נפל עליו בעפס עו פי חשין ומר ותקום מים | פוו ב.בל.י חרנם
תיגוב בעא רב ביבי רמתא שלים עמניי, א"ר לא תנן מתו

מבי"ס

חייב להעביר פיו ? אמר רב ביבי לקמיה דרבא הוה
ואי ס״ל אדם יוצא יד״ח בפורים תאי להקיפה לר׳ ביבי
בברכתו אמר ליה ש״מ אין אדם יוצא יד״ח בפורי׳ ש״מ
אמר ליה מר קשישא והלא רב ביבי ורבנן לפניה מ
תגורן הכן הוא לעבור, אמר מר קשישא ה״ג לקמיה
ויש שמע אשר יקרא לו מנשא לכל דרשה, אין מפני ליה
מנשא לכל דרשה הוא ש״מ אין אדם יוצא יד״ח בפורים
ש״מ : אמ׳ ר׳ בון הוא. מיבעי ליה לאלמוני ר׳ ביבי לפני ר׳
ביבי אין לכן מפני שיצא אדם יד״ח בפורים אי ניחא הוא
ניחו מהרא הוא, או הלחא פוי ליה אדם הוא הוא , ו
ומשמע תפה שמנשא לכל דרשה הוא ומונך, אמר לך
מר קשישא בפי תינא שמע מינה וקאמרי ליה, א״ר משמע
שקיבו להלפו רבנן לבי רב ואמר לי משמיה דר׳ בון ל
ליא היו לכרים מעולם : הנהו נכרי נלמיד לפוו ינוקי מ
קמיה דר׳ בון מר אמר מפני מה תוזף אינו כל בשנה ו
ואין תוזף אינו בפורים ומר אמר מפני מה תוזף אינו

כל

פורים פרק ב'

כל בגשם חוץ מפורים, א"ר בון מופשט עם בגדי שחורים
פורענות בברזל ותנא רב ביבי : אצבעא לפו כוס של
ברכה לבש לגמוי חמור היכי עבדינן בפורים אי מחייבין ליה
עבריין אלאוריינא הלך ובלך לאחרי גרייפו לא הברכות
אמחרא תניא אמרי ליה והא הלך ובלך לאחרי גרייפו אמר
מר לא הלך לעולם ולא בלך שחטנא אנא תנא׳ לעולם לקנן
ואם נתבסך לומר יפה הברכין עליו ... הוא ילך את
הכל לבמחרא תניא הברכות בפורים וניצא נתי פני עגרה
לבריס נאמרו בכוס של ברכה ואת אין לנו לא מרבעה,
מי רואה, שישבה בהמה, אלא היכי עבדינן ליבני ... ותיזון
אמר לי לעבדינן כהל חבני רבנן להוו ... לרב ביבי
ואצבעא לפו היכי חוזי מחרא כולא שנא לכסא לברכות,
ובפורים היכי עבדינן ? ... ואמר ... בסאפתא
ובתר הכי הלין מחרא נכו מחר רב ביבי והוא שלא ...
... של לפשוטי אמר ליה איך אמי הכי ...
מי לכל בריס לא מקיפין לכסא המאני ... חוו ומברא
פשטין

ושמעינן ליה מהך ניסא דלא נגעי בכסא ובתר הכי חליץ
לכסא דהבדלה תיוה אמר ליה שבק לכוך דקשרתה קא
מברכת עליה ? לא תני כסא דהבדלה תיוה. ובתר הכי מ
חקק ליה מאני מחריה דחליץ תיוה מרתם כמינר ל
לקמא ולי ועבד רב ביבי דבקרא דכולהו חדלל דבאי
הבדלה למעין כוס של ברכה דאקרי מזון ולמעי טורי
תי דהקרי דפא מתנינא לדל לראש פום א"ר צבאת
נבון שלמא לחשבל דבקרא ולן בלחמא :

ואם נמשך לומר : תמי ואם נמשך לותו ותי איכא
תמן דפלים אלעיזם דצריך בהבדלה חזנא דפורי ?
הכי קאמר . ואם נמשך לומר אין צריך ולמי לא ה
נדמפה הכי תולי היכא דלא אפשר למיתי לשבם ולא
מעקר לגא שנמא תי תי פוגא יולף : מתני' ביתי
כקבום : הנגא תסילם הרמאות לא פיו מורכלם
בגר חבושל בתים אגא לך ולא לחם בלול בתים
בגא

פורים פרק ב׳

לא בין ששן ולהם אמר להם ר׳ עקיבא פרי פוא
אומר לא מגע מים בגוים אסורין באכילה ותרומות
אמר לו שהיה בכלל אכילה היא שנאמר תירושך ויצהרך
ואכלת אכילה בכלל שתיה דכתיב ל[illegible] עשן
לו ומחרא לא עבדא אפי׳ גמיר קאמר ליה רבנן לר״ע
ור״ע היכי אמר להו אי סלקא דעתך באכילה ושתיה
אסורין למה ליה קרא אחרינא הא כתיב. בטהרות
תאמר לנפשותיכם מן המגע תמה ואמר מר כל חקים
שנאמר כן ולא אינה לא לא נעשה סא לא להקמא בנגעי
קנאי ג״ת אמר לו הילכתא כר״ע תאני קתלי ה״ה
הלכה כר״ע מחבירו ולא מחביריו קמל להכא אמי׳
במחביריו : הדרן עלך פ׳ הכל חייבין

פ׳ [illegible]

א׳ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ו

[illegible]

פורים פרק ג'

ו כמה מיני מטעמים חייב אדם לאכול בפורים
אמרים אותרים ר' ר"ע אומר נ"ו ז סעודת פורי'
אינה נאכלת לא. למחרת ופי"א נאכלת בל"ך בא"ר
ומתן מקום לאחר הגעם והוא מתאן את כל בני
שירו ומאן מקום לאחר וכן בזה פורק ואם רבה
בני פשיר מותן להם שנים הכל לפי מה
שבם ואם היו מתנים רוחרין תלויה עד י"ו באדר
תשפוטי"ז באדר מושבין בחקל לתוך והוא ל
לטניפם : ח ומתן מיני מטעמים הכל ולפי
בכים ואמ' ר' שכשרל לא יתרון מה' נבזין :

ט חייב המלך לענוש את הכל ולבני
חמוה יורד חלאי על שנלא נמצו' שנים בן לחון
פן לאורשי בן לענוש נכסין : י הכל חייבין לאחת
את אגעת בפוריה שנים ושחת את אגוני או' לה'
ואת קתה נש' והולה בני ובמו שיהו [illegible] קורת' לדמן
כאשר אמרו ק' באשתכרו : הלך פרקא

מתני' הנכנס עלה : מאי שעתיים לרבנן? אמרי
לך רבנן מתם נמשך פאי. לחזן מהרא
את לורבא תרבנן את עטפאו פוי לורבא
תרבנן תוקפן על חבר שאינו אולינא כפר תורתו
ילו שאינו תהומן ואי פוי עטפארן פרבה תלקקו
באונים חלמה יורך תהות : מתני' הספרים ..
באלה : תנא בית הספרים נשנו הגנה זו ואמן
עבור אנשין פרחקין ירס פי פיפי לוא ביננו
באסורא לאוריות סכנות ומחרים אין המחרין
עשו המחרין, למחרין ונפילות לאשגרו לן ב
באפטפה מחרע חבערין לבו מתאנו הביאה א
אצל מתאנו הינלא לא לא עושה לפס מתנז'
ונבוהה שמתים ולו : מתני' פטוס שהשתמש'
.גב : אמר אחלבני בר אבא לוקא בכלי חרס
לפורה באנה על כלי חרס שאינו יוצא תילה

פורים פרק ג'

להיו לשמור אבל כל זכרון לא חזה' בין האחר ר"נ
כל זכרון אין סותי' ותנא אמינא ליה חזקה
בהתכתבין וכן. כל שאר כל חרס חבלו הבל כל
חרס קמי ואם בתאני אמרינ' שמי חאי אריא
להקט כוס לשתות בסוף כוס שתשקהו' בבס לא
לשם ש"ת להיות לכוס ש"ת : מתני' כל פסוקין
כבוס ברכה : איבעיא להו אפילו תוספת ם
טוען ר"נ אם כלתו אריגא טוען ה"ג ר"נ פים
תגיר לכבס בתים חק"ו ש"ת אריגא טוען ש"ת :
ור"נ תגיר חק"ו : תאי קן פק בשמלה חותרון
בבכוס בקהם לא כ"ג : איבעיא להו ...
להכא מחרא לא למען בתאי ששמא כסא א'
בתיא סא מחזין מחרא א' במחרא לין להו
למען א' לא ששטין ליה כלל אין להתנועי
חשמות סורים א"ר כפי ששמו' לפ בתיא

רא

לשי׳ אחרון הא חזין מחרת כדאמר רבא מטא ובוא
שלא יהא שומר עת לבשמות דהא תנוא לה
לראה הוא וכן בולמא : מתני׳ אין בין בשחרו
פורים : הכל לאפוקי מאי לאפוקי הא דקא רבנן ב
הנצבים והרנקנים ומי נמי השאלה׳ איתך בצורי׳
ומני׳ לפי ... נשבר שב לשברים שלמה לא שבר ל
לאוזבר אין למי נמי אם שאלה חושב ואמלא
תולעי׳ איתך בקוב׳ וברקני על שיקבל עליהם לבר.
הברון לו נוהא בי חלבגא קתיה לר׳ בון ורב ביבי
ואמי׳ הל פורים בט״ב אמרי להו רבנן פיבי לתו ?
אמינא עליהו ר׳ בון ורב ביבי אמרי להו הבוא
נואה ... ! מ״ל אין הכי התבגא ביא חזיא
רב ביבי בהסיא תגני׳ להוב קא תחסו מ״ל תאי
להנרבס לי הא תגני׳ חובהלו ליה תאני לבי אסוונא
עקבל לו ... אמר להו הני רבנן כולא נתירי ש

שחעניא

פורים פרק ג׳

שהעולם ולא חסידים למה נזכרי אלא לאחרי תנאים!
הגבעות פיה אך לזה לקבל רברבי נבו המינה
לבו בסיומו של הבא למה בכה במה עסקינן
לאו עברה שנה בעיקר בעדה ויורה לשנה ירח,
והתשב ירח ראשון הוא בינה לא יודע להקודשין
ורק הלכה פורים השוט שיבורא כבר אין, הא הוי
לאו היעברה שנה הלכו פורים הולכת בפני התש׳
ירח בכיר התשב ירח פוו בב״ע לאיעבור ניסן
בניסן ושם לא פורה לו הכתי׳ השוט בפני לא פורהל
הכתי׳ לכל אחרי חקריתי׳ ולא המאחרין ובפני קא
המאחר לפורים לאין קמא בגר בפני פלגין-יותן
ט בי פני העברי ואולי אין פכא בנו לאחר שאלו,
ופניא אין משה הנעבר הביצה ראשונה וחוזרת
והתעברה פנת לבגר ח׳ יותן לזכר ובגר נקיבה
לנקבה

לנקבה אבל חקתי הכי מעוברת לא לא יחא הכי
בא אחריו שלש נשים השאשון במוך המעוברת
אחת השאשון בחוק לא לא ש"ת חקתי מרפעים
לזכר ונקבה הרמית לנקבה כלא נחרא לברתא
נפיא לקמתר שהא עוברה סגלו שהא עוברה את
הנעלו לרמשן לאנחורי לברים אמן שנא ירתי בכור
מחשב יותי פוו לה מרפעם יותי לקרי נסן ויותא
אל לאיר ונרי לסין ואל לקחת ומבסרי יותי לאלר
ויתמא יותי לאבא ופוו לבו שנא ירתי ומחשב יותי
אמר ר׳ בכי יגר כל שהשים ר״בן אמר עליו כלו
ומקן בר אימא כי חשא אר ישראל לפא שחשא
אמר פוון לרב ושחול קא הוינא בכנא אינרך
בקבום לוי בלחא אל הכור לעוף שבנחת אן
לענין כר פוו עסקי חלם וחלם בבא שהעננא לא
בוו עסקי הנכה לא כתב להסים הנואה הכי

פורים פ' ג'

פרכא : הרב לא תני לתקופה יום פ"ד ויום פ"ה
ויום ט"ו ויום י"ד ובין יהודה לחוץ ולחתום
ובני כרכים ... ושאר עיירות ובית להלכה ... יוסף
יהושע לבין יהוד כדמות ... לפוריא פ"ל בעלה יום
פ"ה כדאמרי' לא יום פר' ... לאשה שלא
בשינוי ... לא ... עיברו אחר בארץ ונים בנים
... לא ... להוק' ... נתעברה ... עבורי כהלא
אין בקריאה שמה לא ... ונתון' ... ויום פ'
פ"ל ... בעשירי ... כולי פוי אין על יב
ירחי שנה ונחם ... ר' ... הלכה שנה
בניסן ... ... לי יום ... אין ...
... עבורה ... בראשונ' ... ושנה
... ...
שנה ... לא שאין ... רצוי ... יפה
רבה' ... בלי ... עלי ... שנה
עובר עליו ... לא ... : מתני' כמה

...

פורים פרק ג

תני חשובתים חייב אדם לאכול בפורים אמרי' אומרי'
ר' : מה"ל אמרים לשון חתני יותר מה חייב יותר ר'
אף חשעתים ר' ורש"י אמר לך חכל פת חכל בשר
פניה ואין ריבי אמר ריבי לא חשש ואשירו לבו נ':
מתני' סעודת פורים אינה נאכלת לא לחנוי : מה"ט ?
כדתנא אין לאוחזות תשחות פורים וכל כיון שרבה
אורלים : בחלק חותן : פרו נתני בפנים והתן פרו
הלוי בלב פנים בבאר חלבן הוא רוצה ואין לו ויש לו
שונא לו ואינו רוצה אבל חלבן פורים כל חושן ראין
לה נכסי נתמע"ה לקיותינהו פנים בשלה לעבט
מתני
אוכל כל אדם ולוא · מחוו חב' נדסו' ולא לרניה
ואכלו בעלינם חייעות חעלוי' שנים : מתני'
חייב בחלף לשנות את פרנו : חלא לרניה · חרם כל
דבוגו ואותו פן לחתן פן לשרבי פן לשנות נבסי :
מתני' פרו חייבי' לשחות את נשותיהן : פרו ואני

פורים פ״ז

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הדרן עלך פ׳ משנכנס

אדר

פ׳ באחל

באחד באדר משמיעין על השקלים ועל [illegible] ועל הכלאים
ועל [illegible] וי״א אומרי׳ אף על [illegible] ר׳ [illegible]
אומר אף על [illegible] : ב [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] : ג [illegible]
[illegible] בכורים [illegible]
[illegible] : ד [illegible]
[illegible] בכורים [illegible]
[illegible] :
ה [illegible] בכורים [illegible]
ר׳ [illegible] אמרו חכמים [illegible]
[illegible] : ו [illegible]
[illegible] בכורים [illegible]

[illegible]

פורים פרק ד'

בין חבוגים ובחשבה אלמה דבהן קהלה ובהני
בהם אבל אין יוצא לא בבגר בפתם ולא בבקים
והנבים ולא בזבקות באתן אחרו חתואה אשה ק
קהלה של בגר ואונן לפני פאורתים ואמ' בגר ב
בבתה ובנים : ז לא הולבש אשה לא בגד צבעוני
ולא בגד משחן פתונבלים ולא הסור אשה ת"א באל
על יו' בה לפיון ושבא יתיר בין נער ובריים שאומתי
שבוול פוא שבר. פוא לם ואע"ם שפיא חלירה עבבו
שחרה פיא לאמר יתן : סליק פרקא

גמרא מתני' באהל באמר חשהיוי' על הסכים
ועל היין : על הסכים ולא פילגשא ל
לא פולגא הכנא חשחתון את פעלבין בפורים
ובתה חשחתן באבלם ובשים אנל חרולף אחר
בסכנות וביינא לבנביקר חחכתה ותכבולהסכון
חשש ובכל שנשי' הבאין את הסכים וחשק' אין

ד'

פורים פרק ד'

[illegible]

פורים פ״ד

פורים וכשבאנו לחוץ נהנה זה מזה ונהנה זה את זה
על שיחיה נשתתף בעונג שנה אחרת לא שונה
אלה עם בכל את השאר יחזון השנה ונ״ג בפורים
ועל הלבבות ועל לחיי הילדים לבד צירים את
שוק לסעודת פורים ואח״כ תקהלה חגיג בערב :
הבמשאור סניף להם חסת הלבנים תקתת הבמשאור
אך בבי נתי ואח״כ תקהלה נערכה להיות תקליטו לה
עורתים ושני לאיתכונשי תשחתן פורים, ושני עיבא
עוזים ונרבנולים ושני ערבא יוני ברקוייון לא בייה
שעשיע לתקהלה באר בערב כל שירבה הלבבות
והתברר בקול נלהבי לתסחר שוב תוציא בפגוש
מן הכיס וביינו לאחרי עיניו לרגע של פורול
תוליא לסחר שוב בפגון : ואח״כ תקהלה כולו
פני כל שינוי בשם לאכול ולשתות מרת עבר
כמון

לפני המגבהים אלו חרבין בית בבתרא :: ויש
אף על פי שאוסים וניא קרא אותו לא תניא
אומרים בני שמעי ר' ברוך אותו אף על פי שאמרו
אמרו' מאן לכר שמניחו קרא מהפליגו בה
ותנינן לעצמו' לא פסקים לחיי בינו לבין עצמו
יפסיק להו ואי לא אמן לא המיבנה ואי פסקים
בינו אמר ר' ברוך תבריזי על פי שאמרו שיבטל
לשאול הקרא הולם וכל מי שאינו בא לשאול הת
אין משנה' לפי העון מורי' ובן פלוניא : מתני' לא
ילך קלון בדרך וכו' בשלחוא קלון המוני שפונין
הלקוח יחריב עם כל עדה והעבד אף פרסים
הלשון סגורה יכם לא עיסעים הוא נהרגים
עיסעים סורו רע ועשו טוב אלא פואו רע ו
ושונא את נפשו וכל מי שאומר את נפשו אינו
עוסב את חבירו ונוא מלשער בראשון חברו

בית

פורים פרק ד'

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מתני' מקום שנהגו לאכול צלי וכו' מקום [illegible]
[illegible] [illegible] בעולם [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] עם [illegible] [illegible] ר'
[illegible] [illegible] ור' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]?
[illegible] ור' [illegible] [illegible] לר' [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ושאל [illegible] ר' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] ר' [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כאן
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] : מתני' אין [illegible]
[illegible] [illegible] ר' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

פורים פ"ד

בפורים מי שאין לו אשה ולא שמחה לפי אמרו חכמי'
תמיר אלא מן שמחת בפורים ולקמא נתי לבני תמני
שבינו בקנה לבבשלן האי מינה בקימה לא ונולאמר
שלא קנים לבבי וקמא חיבעי לה בתבשיל כרוב ויורקן
בלא בשר ובפתן ולא בבשר ולא בירקון אינגבר ליעלן
לו רקון שאכלו במזל ולא בפן יו בפסח ובשאוני פסח
שבוע תלבוי נורס ולכן אין צריכין מזון פורים לבבי ס
פסקים ולס צריכין מזון מקישו ל' בלעם מבס עלל
בעינינו פסוק לבוע יינב קתיה לה' שאמן ביום פורים
חייב לבוה נכיבה לא אמרי עליבה אלא לתא עבינגא
פסוק פורים תהנה פשורת אל פושע אינו לבוו עולה
שבי ומזרק אסור כל אזיל תקתים חייב לקמא דבי אל לשתנים
בב לא בד יונה לבא כניב ותקנתן לאמבות ואינו לך אדביגי
נקוד תנה יבב לא נולו תינא קפיל אלא תני אמחטנו תוי
אסיר בנובב תני אבאנע טוב מן תריבה נשוה דבר קמיר

רב

רב נחמן ואלו בן מפלות לסוס ששון אל הבקע אונן
קבו ואמו נקא רבי אל לנחשב פב לא נור תבשל כבשות
אמרו לא קיים ר' נחמן ותנינן ואבונים : מתני' ר'
סעודין ולו נאמ רב הרבי אתא כ"ל תני חשעתי סעודין
נאמרו לתגה הסיני נבואה תיבו אלם לשונם במוני'
עלי בן קבעי ותולינן ושורטולי רקיקים ושורטולין ותושבלי.
סמקמנו וכסנין ועניינא בשר איל בשר צבי בשר יחמור
בשר אווזין בשר תרנגולי בשר יונים בשר נור ונותן ברבורי'
ממשרי ממסמני מרינה סולני קולויה וקושרניה :
הנא אוצ פיום פוסיפו עליהן אף פלבבון והמקמרון
והמעריגות בלבני' ר' מכלן רב דעבון אתא אין פוחתין
מהן אבל מוסיפין עליהן. תרגום בספרים אותה אין פוחתין
מי' ואין מוסיפי' על כ"ל סימן לדבר מנין כהונה אנ"ה כנגד
כ"ב ספרים נפן פיה הרבנה אותה. אמרו עני שבינה לא
סמוך לה תי' תני חוות כנגד' בני אדם : מצבעוא לבו
לבנים

פורים פרק ד'

לענין תבו? מי שיעור ענין חכמים לאו רבה שפין
אותו אין שיעור לענין רבה אכלן אותו יש שיעור לענין
חוץ רבה שכרן ובענין כבר אין אותו קשיא לרבה אכלן
קשיא בעי פשף חפו לחון פיי עם פתים דפורים
רב שכרן אותו אסור ובא הם תערבין לנזיר דיין
ולגרל פירותם תאי לאו תערבין לחוץ לא תאי תערבי'
תערבי' ין לין כין אלום חו"ל כל שלא הענבה נורת
עירוב תערבנה: מתני' אלו דברים הם ופטר בגמתם
חו"ל לא חבי שעומלך על הפנים ותכנא ופטין ר' אלא
פרומא אותו אין אוכלין בפורים שלא דברים הקלים
לעשרל כלפלשרל אלם יר' סעולין בפורים כדברי
ר' בושט אומנים ר' נרכין לר' אלא נפרי תיני בלם מ
אותם קלים לפנשרל ובם חורי' קנין ובתיני בלם
אלא ר' אלא הב לתיני בלם שכן אין נאכלין לא לתיימבן
ונזירי.

פורים פרק ד׳

ונחירי כל דבר שנאמר בניסן על יום הפסח. ?
אינדיה ר׳ מאיר כי נאמר נמשך למחרת בשר בכל אין
נמשך נאמר בשר והכהן אלא מכתים אין מוכלין ב
בשר לא לנאכן פנת בבשר חיה ועוף שאינם ב
נחלקים בשוב ולחיפן יקרים מבל בבשר בפתב
לחלים היא להנדב ופעורבים חביאי׳ל לחם ובשר ב
בבקר לחם ובשר בערב ופ״ג לאחרי אינשי פ
בבשר שר על כל תני חמאל ובחשרבא אחרי נבשל
בלא בשר כבין בלא אשה. פורענ חמי? ר׳״ע אמר
פורה בר׳ פלו ורק אלא ר׳ שהיין פורה בר׳ פלו ורק ב
פורענ: נומא ר׳ פלו פרופא אלא אין אוכלין ב
בפורים אלא לברים פקום לפיעבל כל שאמר ״ר
סעודתן ובפורים פורים אין חושבים לו שמי חב״ב
ואינו סעודתן מפונים בסעודת פורים מתחלת ית

פורים פרק ד

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

מוקרין שהרי אלא מכאים לנם קטנים מקרין ומרבין
ומרבין כל נוסף של אלה : מתני' לא יעבור אדם לפני
בגדי צבועי' וכו' פי' לא יסוף אדם בצורים ולא
נעלה כליו אלא יעבור בין נער וכוריה ר' יוסף
אלא תורת אלה על יו בא לקין לא יעבור אדם בגדי צ
צבועי' ולא בגד מפני הגונה: תורת אלה על יו בא
ח"ש שלא נסע יצאו לא מצא יעבור ולא כבודו ,
בין נער וכורים ועוסקן בסעודה פורים ונהריעין
אדם יוצאין תפלה כינס בבגד בביסול תמני שפט
חולין עמן ומה ר' נחום במין ישראלים מתירה על
עלמן שאמר רואין טמן לה כורה בבגדים חקלאן
מוץ לביטול ומנה יוצאין עמהם תפלה בגדם וכן אם
הלך בגדם שביטל בין קלרם לרבה ל"יתיון בבין בום
לרבה ונאמם אין לרבה לצאת חקוצין כבודם ,

פורים פרק ד'

בעי ר' יו' מגלת חנוכה מהו? דבר פשיטא שהר הגעה
אי מגלת חנוכה קורא בלבנה לא אינו לאחרונים:
הגוחן פורים ובלשבל ייין עבלה משחוקים בקיא'
ובין יין בשושן בשושנים: פרקן עלך מ' בזה באדר

פורים

פורים פרק ה

א. [illegible] פורים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ב. [illegible] לפורים [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ג. [illegible]

[illegible]

[illegible]

ד. [illegible] בפורים [illegible]

מצא

אמר רבינו ר' פלוני מותר שמחתן לא יסתום חבלים

ומוסיף לא יוסיף על י"ד שבע מותר שכל כתובין

בתלמוד : ד' השולח שעות פורים בתוך יצא,

בבני ר' שבתי, ר' פלוני מלא לא יצא : ו' שבת

בסתירה לפורים מותרין תנין סעודת פורים כברי

ריש, ר' שבתי בפורים מותר כל מה שאינו מותר בשבת

שבתן פלוני תנין סעודת פורים אין לו חלק לעולם

והעושה בלא שמחה אמר ר' שבתי בפורים שעושין

תנין סעודת פורים בשבת אחרונה ולא בשבת

שלאחריו ובוכה לו ר' שבתי : ז' אין מוציאין תינו

פרוין בפורים ולא תינו קטנין ר' שרגא מותר עם

לא בני חשים שבת אחרון תאלו בני חשים לא ו ב

בשר נפשו ולעבודתו לא כל גדולים : ח' תינוקות

עכ"ם

מכה לשנין בפורים בשלש מתנות לכבוד ר׳ שמעון
ר׳ שמעון אומר אין שיעור לשנים לשתות ובוכה עד ש
לא ידע בין ברוך המן לארור מרדכי : סליק פרקא
גמרא. פשיטא שכרה לאכול ואינו שותה
בשתות בחלקה כה׳ שאמר ר׳ קמצא אומר
תני שמואל שכור [illegible] בשבתות כה׳ קמצא תנן
מכה כל המשכר לשתות לאכול בכוסות [illegible]
ומוכן על ר׳ רבה בן אבוה ברכה שמשכר [illegible]
בכבהם [illegible] ר׳ שמחון [illegible] מורה
[illegible]
לו קמצא [illegible] : אמרו עליו על ר׳ קמצא [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

פורים פרק ה'

כן רגע וכלם [illegible] שנה אחרו איזהו

עשיר [illegible] בחלקו [illegible] לדבר טב

[illegible] : מתני' [illegible]

[illegible] לפורים [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

על [illegible]

[illegible]

[illegible] רואה על [illegible]

[illegible]

תעניות ותפילות בכוונה, וכן אלא הרבותא בפורים
לזה נקרא שמה אסתר משום שאמרין בגמרא שכן
בדברי פ"ט קורין לגמרא אסתר והלועזים שבתלמוד
רותי קורין לאסתר קורא [ונ"ל שרצה קריאה שבלשון
לועזית. תשמע ע' ברורים [שעולא] [דהיינו כוכבא]
ר' פרק אלא שצריך לפי, בן חור וכן חור זכר.
למרדכי. וכן זכר לפתח תמיד לה לתרגומם כנגד
בתרגום אסתר ביום שלפני אסתר לפני המלך אחשורוש ו
ולפני הדומים על עמה המלך פה יושב על כס מלכות
ופרסה רצתה ותלבש במשנית טובה והרגליה שאור
תאור על פרסה ובפרישת אסתר לפני שער המלך כי
ומשתה כל הענינים ומספו עמה והמלך נפל על פניו
מרדכי ולא היה בה כח לפניו אם אסתר כי תענית
תעניות כמכה ולא הוגיע לה המלך את שרביטו

הושיט

פורים פרק ה׳

ר׳ [illegible] והיא כמנה [illegible] ונתן קם על רגליו [illegible]

על הכוס לפי [illegible] [illegible] ומתחלין לפורים

זכר למקדש: מתני׳ [illegible] לא [illegible] [illegible]

כר׳ [illegible]? [illegible] [illegible] [illegible] ומתחלין [illegible]

[illegible] [illegible] ומן [illegible] [illegible] [illegible] ומתחלין

[illegible] [illegible] והוא [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible]:

אמר ר׳ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כל ה

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] הדברים [illegible] לו ר׳ [illegible] לר׳ [illegible]

[illegible] בר׳ [illegible]: מתניתין [illegible] [illegible] [illegible]

ומתחלין [illegible] ר׳ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] ר׳ [illegible] [illegible] ומתחלין [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ר׳ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ר"ש אומר. אף לא ירבה בה כדי בשתיה כדי
כל צרכו. שיעורא כמה שיעורין הוא לא. אמר רב יוסף את
המנה שהיו שותין את הגרון ושתו המנה את ביתן
והביא את כליהם ואין לך דבר בפורים נהנה הימנו?
אמר רב יוסף לזה אחריו ועמו לצריך הורם ל
שיכורים כף קטנה הר' פלו ברוכה שמחה
הם יפה והכשר את כליהם ושורף את הגרון.
ומאן כיה לי סכנה וכן פלוגתא: מתני' המוכר
את הפירות ומה ועשה וכו' שנהגין מלאכה בפורים?
אין במקום שנהגו להן מקום שנהגו לעשות
מלאכה בפורים עושין אין עושין מתה אמר ב
במקום עושין ושפכין לפניך עוונות ועמכם לשני
פורים: לא ישתה ממנו השותה ורבינו מאמן הבתים

פורים פרק ה'

הזוכר שבא עבד מחקוקה מאן לשכרה ר' פלא
אומר לא יעבור וישב מאי קאמר? חסורי מחסרא
וסוף המתן עם הסורחים בפורים לא יסחון הנ'
לשרא בשר בקברו, ומוסיף לו יוסף על ז' קברי
ר' פלא הא' כל שלא יכסה המרק עם הבשר, וכו'.
יכסה תנא חני להרא ען כב [illegible] סכנה תנא ס
סכנה איכא? א"ר פלא עמ' כמין אורת אחר
שאתה לשנו בקברה ביום פורים שמרק כסה
את הבשר, ובהבור הוא שאין בשר בקברה ופיה
ומתוק שם על שבות לשנו קברה אחרן [illegible]
הבשר ופותח על בוש ובשרהו שאין תבואין את
שרש הבשר חטש יורד לקרקעו, הקברה תהא
יעשה קם תנא' המלון ושבע כל בונה ויורד תוך
הקברה

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] : מתני' [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ?

לישנא עם חברים ולשון בכללם וראה מחלוקת אחר

מחליף יחיד שעולה עם חברו ומותר להגוס שיני

פוק ופוק עבר שיני רבי שובה אתם כל המשנה

יה עד שנתווכם ואין שלובש בר החליצה : .

מתני׳ שבת בסעודה ופורים אוכלין חוץ מסעודת

פורים לה׳ יש. רבי שמעון אומר חמשה וכו׳

מעשה לסגור פורא לה שא. חתא ובן רבי שמעון

אומר כל מי שאינו מכין מערב שבת אל יאכל

תנן סעודת פורים אין לו חלק לעוה״ב העובר על

שבעין והמשתה בבית. שבת אשר לשבת פרק ו

ופוסק לה ר׳ שמעון : אמר רב. אבדימי מחיפה קתני ר

ר׳ שמעון אומר וקא פריך מי שיש לו חלק בעוה״ז יש

לו חלק לעוה״ב מא לא. אלא לא קשיא בחו״ל ותניא ר

ר׳ אבדימי רק הקודשים חבין מבי אבא שפו.

תי

שאין [illegible] אינו חלק [illegible]: מתני' אין
מוכרין [illegible] בבכורים ולא [illegible] קונין [illegible]
[illegible] רבי [illegible] ברק אלא כל [illegible]
[illegible] בבכורים [illegible] [illegible] בבורית
[illegible] [illegible] אלא כל [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] פורים ופורים
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
בין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שנו [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] בין [illegible] [illegible] בין [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

פורים פרק ה׳

בעל הנפש יפה לנהוג עזרא בפורים אחר לו
לא היפציא בפורים לא מפילה בשער · ומן בבנה
הנוך ופני הגוי בזמן שכרון אבל שלא בזמן שבדורות
לא הגוי עזרא את ר׳ הרלבי אבור פרק ר׳ שהתם
אלא אין רשאין את · דבזמן שעשה עזרא בפורים
ופירוש עשה כלך וקיימו כל דבר שבזמן בפורי׳ ואני
בין ופסולה אלא לא בחולה ולבוש בקול גדול ואלה
עדים עדות עזרא על שנשתה קולו למרחוק · הנה
ופנים לכלה נשמחם וען · ולא הבור לא שאלו שבל
ושומר פרי בגמר התאריך והלבנון הקלבונה ·
וכל פעם דומה את הקולות ושותפים את הנדעונו
נקבל התבולות התבונן ולא שהם הגורו ובמקומו לשער
נמולה פנה בזמן ובנית הכן בתוך שנתנו ונקבע ב
ביום הפורים יקום בשוקי נכלו ובהמנו שלא בזמן
הגורו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הדרן עלך פ׳ העשיר

[illegible]

פורים פרק ו׳

א׳ פורים שחל להיות בערב שבת סעודת פורים בערב שבת אבל מגילה ומשלוח מנות ומתנות לאביונים ושירות נמלאת מקדימין וקורין יום הכניסה ולוקחין אותם למחר : ב׳ הכל חייבין בסעודת פורים כהנים לויים ישראלים גרים נשים ועבדים שאין בין פיו במינן פלס : ג׳ כרכים המוקפין חומה מימות יהושע בן נון מוכלין סעודת פורים בט״ו באדר כפרים ועיירות נקראת בי״ד בו : ד׳ מגלה סעודת פורים באדר א׳ ונתעברה השנה מוכלין אותה באדר ב׳ שאין בין אדר א׳ לאדר ב׳ אלא מקרא מגילה ומתנות לאביונים בא לענין מספד ותענית זה וזה שוין וסליק פרקא

גמרא

פורים פרק ו'

גמרא. פורים [illegible] להיות בשבת וכו'. [illegible] גזל

להיות בשבת [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] ביום [illegible] [illegible] קהלן [illegible]

[illegible] בו ביום [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] בית הכנסת קורי' [illegible] [illegible] [illegible]

ר' [illegible] [illegible] [illegible] ביום [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] ביום ולא [illegible] [illegible]

[illegible] ביום [illegible] [illegible] יום [illegible]

קהלן אמר ר' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] כר' קהלן ר' [illegible] [illegible]

[illegible] כר' [illegible]. מתני' בכל [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] קטן [illegible]

פורים פרק ז'

תנן באורע פרק ב' דמגילה הכל כשרים חוץ מחרש

שוטה וקטן מאין בכך שמעינן ? אמר ר' יהודה הנ"ל ס'

סברי חרש שאינו שומע ואינו מדבר, אבל חרש המדבר

שמדבר ואינו שומע, הרי הוא כפקח לכל דבריו

אמר מאן תנא חרש שוטה קטן ? אמר ר' יהודה שאני שוטה

ומי דקאמרי הלכה שוטה, אינהו תנן כר' יהודה.

ושמע מכל הכשרים לקרות את המגילה חוץ מחרש

שוטה וקטן ומי בקאמרת מחמי אינהו כשרים ?

חרש מחרש לא קשיא הא חרש שמדבר הא חרש

שאינו מדבר שומע משומע נמי לא קשיא הא דה

בתר שומע הא בכולם שומע, תנא מתן נמי הא

חרש המדבר משמיע לקורא, ואי אינו מדבר משמיע

לעצמו וקורא הוא אינו יכול לקרוא. [redacted]

רבי [redacted]

רבי: הרלבי חרש כל נסבה א"ל לפני אלתנו שוט וקט'
זנא נתי חרש, פרא קושיא להבנה הא שוטה קטיא.
ואי אחרן, חאי שוטה תלי שוטה נחש לא אי אחרת פול
שוטה מגיטא פיגף יקרא? קטיא: שחלק אתר פרק
לאשני חאי לאשני טומטום ואנדרוגינוס קטיר, פתן ולא
זקן אשתאי חאי קדשין בכאן? זיל לארעי לרוחא להוא
אתריך שנלא שחלק ויגב באורך פנות. ופי בחולה. אמך
טומטום ואנדרוגינוס נגבי: זה? אמר ליה שחלק זרוי.
הרעים פא לחלק ראגין ונייס שחלק אל שתיל לסיפי
לקרא ומחריא על אובל אל בן לק ועצבון עליה נאה
ומחריא על אובל שאת חבי בני. ובני בני הרי הם
כבנים ואינבו אחריא ישל אלם. לו בבינה חיר: לא
פתן לורבאו רננה: מתני' כרכים המוקפי' חומה
מימות יהושע בן נון ולא חאי קראה להגדה וגל כן:
פיפוליג הפרזים עושים את יום י"ד והמוקפים ב

פורים פרק ו'

בד"ה ג"ה חוקקים בשו להא כגון לפיון עוגים מן
יום י"ד ולהלן אחרי ומן יום טו' בו : בגמ' רבא אמר
בן שיר שאכלו סעודת פורים בלילה חוץ לאכול י"ד
סעודתן ביום טו' הו' קם שבר הגרון בל ונסיף אולא
ד' קודם שלא אמור להא כגון ולא יעבור ה' דשבתן
עולה חוץ להא הכגון ולא יעבור מתו כגון מן שאמר
לבי תלמידא ינכי לנהון ר' שמחה ור' יש לא פום ב
בכ' יבו שמע ר' בלועם שלו תקתים חבו לנגון פורי'
ב' ימים שלא גרי להא כגון פוריט ותי יעוש פורי' גב'
ולא אחרן לא י"ר ושו אפל תקתי פר' ולבר פב' לא
להא כגון ולא יעבור ינכי ב' בנותן בבי תלמידא
וקא בעי חבו להבטל על' פסוק בפורים ולרון ושחות
בעל בדוש ונעל אלונים ר' שהתן אות תגור אל
ר' בנותן רגון לא קם תובעיא לי בי קם תבעיא לי
חולב עם תלמ' לא פום פיכם אומא למתי' להבא

נמתני

נחתני אלא ר׳ נחמיה לא דרכה מרדכי ולא בן רופמאנה
כי רוצה מרדכי ובולו שקרים אלו שאלו להו תלמידיו א
מחרון דוסא קנה בתוך ר׳ שמחה ע״ש ר׳ שמחה מחר
חלבה ור׳ יש אלא חובה אין להמנע כלל פני שהוצרכו
לא כי בא לאחרי רוכב אדם על סוס בא ונכבד
כמו והנשענו בארנא ה בוגיעה עם בלבך ולא לכל
אמרו לא לרוכבים גבה דקימו בהלומים והכבד
גדל בסוסים : מתני׳ אלא סעודת פורים במגלה
ונעשה בתנה וכו׳ כנ׳ ר׳ יוחנן תנו לצמום ב
דקובי עין בפורים אלא ר׳ שמעון בשאו אני רואני
מקום לא בתלין כותי שפיו עותקים בם בפורים
והיו קורים אותם הסמקירי ולא לכירנא עם דקובי עו׳
עם בנבלגיר עם בגוסקושרי ר׳ חתון אולי חגס רואה
אין תבואין דניה לפסקוקי גומי בגמר תוך בשנה

פורים פרק ו' י

[illegible] ולא אמרו [illegible] ועוד

[illegible] בין הפורים [illegible]

[illegible] ולא אמרו [illegible]

ר' [illegible] ר' [illegible]

[illegible]

[illegible] בפורים [illegible]

[illegible]

[illegible] ר' יהודה [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אין [illegible]

ר' [illegible]

אין [illegible]

[illegible]

ועוד דבה לו בשר ושתה בחלומו באמרו דלעיל אמר פ
בחיה ליה תכסיס אפילו בקרן הים כלומר גוים באגם
לבל ופנחס לבל גברי את תכסיס יתרן נכרי ועשן
נבי פריכונא יתרן נבי ועשן נכרי בעל בנשארן ב״ג
לחול בתחלת אמנים ונשים יהלו שבוע אסור ליתא
תסיעוליה לא יובב אגב לא בקר לבטונו ולא כלו
מגון בחוופלים ולא נסור תרת עלה עלי״ ב שעתא
תאי לא כד שלא נחול בתחלת עם כאנשים ותפיעלא
לר״כלל? לא לא פיית שעתא אלא כד [illegible]
לברך סעוק פורים ופיית לקונו [illegible] נתיר בין יותר
ובריש כד לעסוק בסעוק פורים ואין תגוס לפר
לשבול מחול בקרובים ונתיר שאין לפר שוש בקרובי
שאין בכי נתי ונתרי סמא עשו בא ועול תתנו ברתאי שבן
אתרו תשלי [illegible] ונתרים שובה לבאל רתאין שבין אותו
קרובי אנחנו ועינה קרובים : בשני ר׳ יתרן עלה ותוב

פורים פרק [illegible]

[illegible] ? [illegible]

הדרן עלך פ' פורים ש"ל בשבת

[illegible]

א' אין קורין את המגלה לנשים שלא בלשון שהן אומרות בה
אבל קורין אותה ללועזין בלשון והיא שיהיה כתובה
בלשון ובלועז שאותו מדברין לעז וכן כתבי נשים : ב' מ
מחברין ללמד לבה ביום פורים ומחבר' לצאת לה' לבקים
בעני ר' קלונימוס את המחר' לבא ומחבר' לצאת : ג'
בני תמידין ממתבין אותן בפורים לה' שלום בן חלק אומר א
אף בשבתו ויום טובים : ד' בשאר מעון פורים ל
לאורחים לא יפחות מפרנסה ולא יוסיף על מצות בה
קמא ר' רחבינא אותה הכל לפי האורחים : ה' השולח
מנות לחבירו לא נשאר לו לא תן בחוץ יכה בומי ר' סרדן
אותו את אין מקבלין :: ו' אין בין לנין ושבים תורת אלה
ועל זה בר ר' נתן ור' חתן שנפט אותו' תורת אלה ועל
אוטו :: ז' אין תולין ברבין בפורים אפי' לאני ה' אתן
כב צרכם אלא את נותנין את הממון : ח' המצא שבלף

פורים פרק ז'

בשלש להלכות פיס אז לרך מוקפין חוץ הלכות פיס.
פטור מסעודת פורים לה קהל בר קחלא אותר
אפילו בפני עצמן אמע עתה פטור מסעודת פורים
עם סוק לא חכמים: ר' זקרן אותו נולים אני ר
רומי הנפין את בני רומי לנך חוץ מורי לעשרים,
ר' גקן אותו לקטנים ולבני העשירי חוץ זהב וכסף

סליק פרקא

גמרא אין קורין את המגלה לנ"ס לא בזמנה ואי
דוקא בהשבר אבל לקהלה בזמנה קרינן ל
הא לא קני התורה בהשבר אבל לקהלה קורין
אותה למען בזמנה והוא שתקנה בלשון וכן נתינה
חנוכה רב עלמן וכי בזמן קרינן ופרנסה קיתה וקבלה
היו הם להיות עושים את ימי הפורים הללו בזמנם
ושמחה ומשתה בזמנם בזמן הקדש אלו קריאתם אי

בנ"ס

פורים פרק ז׳

תניא בלשונות [illegible] [illegible]
במונות הקלה ובלשון לעז. תניא ר׳ [illegible] בר׳ [illegible]
[illegible] [illegible] שלשון לעז [illegible] [illegible]
הקלה [illegible] [illegible] אמר ר׳ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] פרסות [illegible]
[illegible] : מתני׳ מחברין [illegible] [illegible] ר׳ [illegible]
כל שהוא [illegible] [illegible] [illegible]
פורים אמר ר׳ קלונימוס [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] מחברין [illegible] כל [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] אמר [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] :
אמר [illegible] [illegible] [illegible] כל [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כל [illegible]

פורים פרק ז׳

[illegible]

[illegible] : מתני׳ [illegible]

[illegible]

מתני׳ [illegible]

[illegible]

פורים פרק ז' ח

[illegible]

פורים פרק ג'

לבטלה על שתיכה ולא יצא י"ח כהן מעולם פורים
שעושה בלילה לא יצא י"ח ופי' לכך שתן עצל יה
בשלחן ולא יבא לבטלה לפני באונס שבע אחרון ה
בגולת המן ותבירו לא יצאת לה עד תן פחות : הבוש
עצל הוה בבבניה לה' יום שובה ובין קורין אורה
בר קמצא כלומר יחוא לפוריא עצל ר' ש' שהלצים
זיל קרא בר קמצא לוי ולקדל. בר יומא כלבבא בי ה
פיה לעקיו בה ותנינן לצבוני עצל שתיה לא י
ידענא דיה עצל זל לובצא פלך לקחן ינבה בבאיל ל
לביתה בעבו סעודתא מסבה ביה ונרעי נשון עצל
שלום נאמר מלון נסוב על ביתה ועצל של חשוך
דהוא ביה קמצא אין אין בר קמצא אין אין בר קמצא
עני בר קמצא ואמר הב אין בעי שריתא לי חולא לתינס
חמרסון עצל נא וקבל בר יומא כל בשל חבון ר' יש
עצל מאן מנינא קום חמרסיה ובעי להיות בהנחים וגו'

מגנא

מנעה כיה ספוקא להן שהיו קורין אותו בר קפרא אמר
בתיא פלן לבר קפרא אמר מה אזל כי אל איזורא לבי
ר' יש לבעי לחוץ לבר יונה כלכשול לסעוק מורים,
אל לה עייל אריא קמיה באורחא ופגעא אכל בר נש
חוך לביינים ופיינא לבנקא אמר שאל ארי בהמן מאן בר
קפרא לבי ר' יש אל לאחשים בה לבר יונה לקמחרן
אל תימא מאן אל בר קפרא כסבור הוא שהוא בר קפרא
יפה ליה לסעק עממא בר קפרא לקתיה לר' יש לקבל
בר יונה אל ר' יש לאחשים בה ליה בר יונה לבר קפרא
אל לבר קפרא יפיבנא ליה רחמא בר קפרא קבה מבכה
יי ומאת חכמה להן בר קפרא ונסב תוגא כרך ופיינא
לבנוב קפרא ובר קפרא הרים ירושלים אלא ר' יש פ
פני פום שובלא אל פני ופני פום אלא ר' יש שוני'
גבשוים אותו נרתק לשלק ופיינא לאחרי מינשיר
כמוך להלים לנפש שבור בשוים שפן תרמים

אמר

פורים פרק ז׳

עם עצמו ועליו נאמר שאלה נשאל להרמב״ם ז״ל
אם שלחם לו לשאלה שאל רמה ברכה מהם חוץ
לבין אבל ומתני רמה שבל גלא אבל סעודת פורים
ומתני רמה שבן לדם עליו ר׳ יוא לנוסף רמון מני
מי פורים רמונו מני ומתן ר׳ בנין אותם מני רמתי.
שאל א׳ ברותי רבנו דפוס כבן ע״י שנה ונשא א׳ שם
דברב שבת זכר דבר שאבל סעודת אל מחר
על שמחתו רבי נקבן סעודה [blot] לפורים שפורים
עשה אלא לה יכתוב רבי ידעני שפורים ערב שבת ,
אבל אנו שבשנה פרכה ואין תנא לריכו לנו ,זמן
פסיב לבני זכן לעושי תורתא שושבינו כך בניני
ואתם לפס. בלא ולא פבון שום דבר לסעודת שבת ,
ולמחר לא פי׳ לה אמ׳ להם לאכול וסיפ תנקוסט שם
אשען שמין לה תם ימלא מחרם לה אשען בן אמור ,
אף הלוקח [illegible] שערה בעש״ק אבל בשבת וכי גלא שרש

בעש״ק

בשעה שהוא יושב בסבב מלא ברי את כבן עליהם ולא
יכין לשרת מבוא נפש כשהוא עומד בעשלתי חולכין ב
בשבת מחרם לו מגע עליו נאמר הבא ישב בשנו
ופירש לאחרי מנהג שבת כבינה סיתנת בשא כבינה
תיר יצאו חביתו ופוסל לבין מביא ולא יסכם גוב ליו
שור: מתני' אין בין כהן יושבין חרת אלה על י' בה
תנו רבנן אין כהן בפורים לא לת ולא לה חרת אלה
על י' בה לה נתן ר' חסן אותו חרת אלה ועל סומו
פרשנסי ר' גמטן אותו ולא פתגמטים אשר נגים לתנם'
לתנפם ולא לתנו עליהם ומה אין בין כהני יושבי אלו לתנ
עליהם קשיא לתרוייהו קשיא יתיב ר' זבקן קמיה דר' גמטו
וקא מבעיא ליה בפוריא יושבין כהן אב לא על יושב
על ופתן אין כל יושבין חרת אלה ועל י' בה התנינהן
יתרלא פיא ולא קלו כוונים: פפוא כהן עם פאתן ואמ'
ר' בפתן יבב והנין כהנא בפורים אני הבא עלי לחוק מתו'

מנה

תנא בעל בך ואלא ר' אבין גופה תנה אמר הכין וחברים
יום תרעיה אלא השני לא היו לברים חטאות אלא ע"ב לא
התרעיניה אמר לו הראשון ר' יגלי עלו גזר על
אל יום תרעיה אלא השני כבר תרעתו אלא הכין ע"ב לא
נתרעיניה וכך היה עושה על גביו בעלי כנים תנאי
זה עם זה ולא היה שעשה בינהם כל יתו ר' בפתן
והיינו דאמרי אינשי הכינים תולכם פשעתו עוכן לא
אמרו חכמי' התוספ' עלתה תן הכין מורק מתא אידה
ונחל ובבגען גוזא אמרו עליו על ר' בפתן גבל יתו
היו בלי עלב ובלי מתגבה ובלי גנאה ואיבה והיינו
דכתיב ויוסף כתן יוסף תכאורה : מתני' אין מלין
ברבין בפורים ולא מתענין לפי תמו לנפרה . מרה ת
תענית בפורים ולדברי רב גופא לא תמענית לי דהא
קאמר אף שעלין אף בתגניות . אבל לדברי רב אבין ת
תני ר' אבין מותר בבנים תוליהם תונך ר' גפתין מותר אף
בבנים

במקום המולך אסור נוהגים אותו פורים בשני ר׳ נתן
הוא לבקש מהם בבעלי חוב ? הוא אם שנינו בדרך ?
תשובה : מצינו ר׳ נתן פעמי ממון לתת להם לעשות בבל
ני במקום למשתה משום לכל העולם במקום ליל בבל
לשבת העולם בשנה בכולם קיימין בבבל ומתבאר
התבין על ר׳ נתן. בני העיר בשעה זו אמר משל ב
בפורים לא ,כדי שמחה ושמחה חיוב קמיר ר׳ נתן
וכי שמחה בלא רווחא מאי הוי ? ממון להכניס להם
שמחה נעים בשמחה וממון להכניס להם רווחא נעים
ברווחא ולא מיבעיא לתבין שמחת העיר. לכן משלח
לפלוני העני מתנות מן העשיר ושנין אין חלין בבבל
בפורים ומה לזה הם מחלק של ר׳ נתן בני העיר
בזה משל בבבל ומשלוחים של יין העני וחג בזה. לכן
המנהג שבבית עני זה לבש שלום וכבודם שמשלוח׳ בפורים

פורים פרק ז'

בפה בפרוזים אבל בני בבל ושואלים שלא יין אין להם

יש להם [illegible] [illegible] ואמר בזה על שלא יהיו א

עיירות [illegible] קרוב בין העיר להכרך נקט פורים בכרכים

להכרך העיר לסמוך העיר פורים חם נקפא עליו מ״ה [illegible]

חסרין [illegible] [illegible] ר' [illegible] [illegible] [illegible] חסרין [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ושחור לחר

עד חוץ של [illegible] [illegible] [illegible] חומה והוא [illegible]

בין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] חסרין [illegible] [illegible]

[illegible] ר' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

לפורים אלא בן העיר [illegible] לסמוך להכרך [illegible] [illegible]

למיתר ? [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] קרוב [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ת

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] אלא בן העיר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ובו

פורים פרק ז'

[illegible]

פורים פרק ז'

תבניתו הי"ב מה לדבר את פורים בבסק נקיים
לפני יום חמישי ושתים בניב ועין שמחה לא בבוקר יום'
מאחרי [illegible] כמו ברקע [illegible] כמו [illegible] לא נודע
אמם לא בוקר לבבות ולא בוקר [illegible] [illegible] [illegible]
אמם לעיג לכל עונשים שבוע אחרי שאין פכמא שכן פ
באמש גדולה לעסוק בפסוק פורים והעוסק בהלכה
פטור מן ההלכה ולעיקא גתי לקינו ויגבה נהיר בין
נער לכריים אבל פאיג שאין שרול בכך הי"ב ללמדם •
כמון נקים אלא בפורים לדבר צחות לא בכל יום ויומם
הי"ב לדבר את שלמה בלשון נאה וכמון נקים שבן אחר ׳
הבנים ואסבה לרשך כחוך ואם ענף הי"ב לאסוף את
חבירך ולהבה כמו נוסף ולא שוא [illegible] את עתה לא [illegible]
את חבירו ועליו קתים כ' נסים פוי ונגא בעו כלון את
להבעין שמיר בכל יום ביום נדבר את פפורים [illegible]

באמבלה

פורים פרק ז

במכילתא ושנה מתני׳ פאי לאו קמא הבעיא לן להמ כל
ותא כל שמיר קמא אבלין. פורים בתם הבכרין לה ?
שלא בכלי כסף וכלי זהב שכן פוא מותר ובשקין בכלי
זהב וכסף ושלא תלים שונים והן פמשיר פרנה ל
לאכול בשר היה ושותין בכל יום בפורים בכלל שנה שנה
פיה רנה לאכול כלי אכול תכאל תבשל אכול כלי
ר׳ שכרן מותר עם פיה רנה לשנין בר״ כוסון שנה בר״
בר״ שנה בש״ו פכא נתי אם אתה רנה לשנין בכלי זהב
ושין בכלי זהב וכלי כסף אחרי לה שמיר קמאחרה
אכל לין כפו קרא. דלא הוו ליפו אינשי אליל עבדה
פלי נאי לכסא וחבו לה לפבא תנא לא פיו יהים
חוונים על שעשה ר׳ יבואו בשתן זהבי יתיל בשתן
רלתוב של כסף ותלת זהב לתבור פורים ופוק לא
הבתים : מתני׳ פאשה שבוך בשלו לתלין בים את
לקח רחוק משין תלין בה פטור מסעוק פורים ופר

איבעיא להו לדברי ר׳ קחלן מטורה ת״ר סעולן אבל
בבל״ ת״נ חן ועבה תי׳בן את הלחא מטורה חגב וחגב
ק״ש מטורה מספוק פורים ופא׳ בבא עי׳א ומטורה
חגב וחגב חאי שעחא׳ תגוט תינא לב׳׳ ימשנחלא
לן פעינ׳ בעלם שפוא חלקלק בבוצאב בולגא חאי?
יני חלא בולגא בר׳ קחלן ונשא איק לו בולגא בר׳ קחל׳
קב״א בולגא מבולגא לן בגן בספוק פורים כגן חשין
ספוק פורים קני ר׳קחלן עשׂתי׳ שאלה באבה שבלפד
בעלם לדולין פיט פוורה חספוק פורים אבל שעבה ב״א
חשין ספוק פורים בכל שירצה סגינוק ויגאל בעני קאוניו׳
חלני בריבין שעוחלם חין תבניבה שוב את שנים נבוניבן
חה כן בספוק פורים? ק״ש קנין את ב:בבה חשין חלינו
פיה נפשו חשין חלינו פיס פ״א: מתני׳ וחם אל
רותי בנבין את בני רותי לגן חשין פורים לנשבים ובו

פורים פרק ז'

[illegible]

: פ"ס

חלק תוספת בפורים

סליק מסכת פורים שנכנסה. בסתר. ויצאת

אמר: פסקים בנחלאים

בימי פורים תנא ירד מלחן לפני שבעל יפה

תוספת פורים אמר כי אין לו לנער

בפורים כי פסקה. בפורים נאה לסכורי

ונאה לעולם אין אתר שלוש בר כהנים ולזה נותן

ברכות בראשי יחון הסוף ולאחרון ברכון בפורי'

ולמה נאמרה בתוספת בה' אין קורין לה' שאין קורי'

בה לא פסוק שאינה לא יום ולא לילה שלא נעשה

לא לשחוק בעולם לאחרת פורים ופקורא בה לא

המסיר לא לנו כתב שקורא בספרי רפואה ובדברי

פתוחי' לנוך ואני מזיק' לנפש כי לפני תספרא הואת

בלבן אני קלונתום מלבי פסוק ופנתי' ואגיד' לעולם

נאמנו' את ר' שקר ואת ר' בנד' אחיו פרנוד' בהותה

ואם יאנה בגוח לכל שאני שטוני ופיו הוא פי :

מליצה

על שחוק האישקאקי

בראשית תחלת המלים בשחקים לחנך ״
הלך במקומו התחלה שלך ״ ״
הנה נצב בראש כל צבאו ״ ידיע אך ילדים
יתגבר על אויביו ״ בשילם יה ונדבריו ״ ״
שען על זקנה ״ בנות רבעי תכון לגבה ״
ושני ראשית התחלתו ״ ונצבה אל ימינו ״
ויקח חנה ״ ולמשפט בני השנים נקראו ״ ״
סוסים הקניני ״ שני תילים המתאימים ויתנו ״
ושני רוקים השני עדריהם ״ הם נשיכה גריהם ״
ואשר כל זכרם ״ ולמה לא שני אחרים ת
מקומם לא נשלט ״ המה פנדירים אשר המולים ״
לא פתח חושבנם ״ וקול החמורי ״ והשמחו בין אלדורי

ועוף גרוף הרבה ... ועוד לך המלכה בין פעולתם
אמר: לך חסם פתח פיה ודברו בשפה ברורה
מגידי: מלחמה המערכה, פתאום ... לאבד
מתגלע, אמן רבה, בין באוכלסין בני אדם
כל אשר תמן עשה, ולא ירום לבבו להרחיב.
יבעלו בכר רתה, ולא יתן במלחמה, ובין הפנין
אשר בם הולכים בלי מעבר, נפתח מטיבי יבעל
ולו בן בנים דרך עקרון לבם ולכן לא יתנו
לא ירעו ולא ישחיתו, הנה לא נסעו חיה ולאמים
נמהרה, עפרים און עץ הגבורה, רק אחר
בנה רלי המלחמה, פול נהרו צאתה, ביה אחר
לך בלבסון בקומה, ובין בשה ועמל מתקומה
שט שר נוכח עתה, ולמו פרוקים המלכים עם
יבשר, יש דרך שר, תנועה אחת לאמרדיכן
!...

לא יסע בלבון ,, כל פלך אשר לפניו כאחד
את בכח הנזר ,, ואין הדבר לו לבד ,, רק את א
אחד החברים ועבר בתוך לשניהם ,, אין כח בכל
לעבור עליהם ,, לא החבורה ולא התקוותיהם ,,
ובנבל אשר יגלו לך כל אלה לבלו , כי ידע בלבך !
לעלה ,, ואף לא זמן בכח כחו ונהל כי לפעמים
הלעיני בתוך יקחנו בגלות גולה יבאנו ,, ולחלף ד.
בעל הולדתם ,, אין גוף לעמוד בקצה פרקך !
לעולם ,, וגם נשמר לנפשו וללכת גם לא יכשל
לא ירצה ולא יחלצו ,, בהיות לפני עוור וחותך א
אחד פעל לתת ולהתסם ,, ונזר הנזר יכסה ,,
ואם יקום ויהפוך בתוך נגל השעות , אחרי פ
פראות ,, ומשלך קט בכחכות , ולך ויסתתר א
אחרי ענף והתהלכה ,, ונס ויצא בחוצה ,, פ

פנה נא ערבי למנוף אחרי גמר לפלריך ולפופ׳ע
בכל הקוס אשר הכר פתלך והגע הנוע ״ ובאנשים
איל נגשם ׳ תקבי לך שלשה ׳ ופלרבך בעוהן
פלחון ראשו ורובו ״ רל אשר לבן לב ׳ ולא נחקר
חפש על אחר אשר לך זאת תקבוה ״ כי אם אשה
עלרה זו ״ יען כי בשפם בראש חרותים ע
על קרן ׳ פותים פיא וסורכן ״ לבן נחנור הנגה
בבים זאת שכבו רנוה ״ פולכן בכל׳ עזר ותנה
ספבנים נרעה את לבנם ׳ נפתם נלואות
ואחר פראים לחלאוו ״ מעם ראשונה תקנה כ
כתב נאמן מסיגוויה ״ חבין לבן בלבם׳ פוקניה ״
חובריון אשה ל אחוננך ובתוך לבוש פבל׳ בשחורים
בבין ל׳ חקלה חזה ראשי ירים ״ זה לעולם זה ו
ובתנו עצוחק הגחלג בבין אמל ׳ ונגשו • הערבל ׳

ישן

יען טוב עליה שין לא יסקת // כי אשה בושן לקח
ואין פטרא בינים כבאש לקראת , ברק אש
לאש אליך , בפלוך אש ותשע אש תשתן בגרם ירק
כתמן זה כן תמן זה // רק בשחור ירק // דביות
למנו עמו נהו ורב באוץ פולכים כעבדים על
הארץ // כוסעים חבלון // ויעמיא לעלות // מ
תלנים חבין לבין בגבבה // ורלפט רוז שרם
ואם לשלו גלל ולבין בין לפס פתאן ופרלאן //
לכא בין אש באלכבין // ויש תפס ירבה ואיק
עול // או ילן כאול // ופלף בכל התון חבלא //
ובא על קלא // גם ילך תנאי גתים // ואין
ברלים // ועשה כל אשר נחשו תפלה // כל ת
תלאכון גאשה עושה // ישני פתאכיל עוגים
פניט // להרון תויית // תלף אסור בדרפניט //

ישכון בחלק על מושבו וילכו לא תשובו לאין
תוכחות לכל עבר ״ יען יתנענע בדבר ״ ועד
לאין תכלית ״ ותקוה ירצה לחמוק ״ ויחפש ואת
תלאו כי אנשי כחיל חדה ולבדים עליו ״ ואת ה
רשת לרגליו ״ אז נהפך לתמהון כליה בני אדם
ומי יודע ״ ועתה נשאר אחריו לאסם וחפו ״
כי בהם נחשב פועל ״ יש מנוס אחר בא יגת ה
הרוס אנשים ושפל ״ לכה יגוח ונפל על חלף
ריבה מתכונתה פוריר ״ על כן פגעיר לו שריד ״
אז מתלבה נפקח ונבחר ״ איכה ירקם האחר ״
זה נשאר בכבוד ושרים ״ וזה יוען בנמש גרם
כן אבדה כל אויבים ולוחמי רעננו ״ ואוהביו כ
כלאון פגוש בגבורה

Questo libro
È mio Cattaldo arcangelo